

Tyláček

Čtvrtletník žáků, učitelů a rodičů ZŠ J. K. Tyla

Zimní

Ročník XXIII – prosinec 2013

88

Z obsahu čísla:

- ▶ Jak jsme znovu vzkřísili zahradu
- ▶ Jak jsme pomáhali opuštěným zvířátkům
- ▶ Celostátní soutěž školních časopisů
- ▶ Cambridge Exams na naší škole
- ▶ Rozsvícení vánočního stromu
- ▶ Podzim v Křesťanské mateřské škole
- ▶ Halloweenská noc v knihovně
- ▶ Rozsvícení vánočního stromu
- ▶ Svatba v 9. A
- ▶ Divokej Tyl
- ▶ Devátáci píší detektivky!
- ▶ Chytré hlavičky
- ▶ Zprávy ze školního parlamentu
- ▶ Co je lunt, kakabus nebo oukropeček?
- ▶ A mnoho, mnoho dalších...

Florbalový turnaj okresu města Písek (Martin Šimko VIII. A)

Starší dívky: Eliška Hečková, Eliška Bečková, Eliška Nesvadbová, Aneta Navrátilová, Tereza Knebllová, Lucie Ouředníková, Regina Kržová a Anežka Kuntová. Holky se umístily na krásném 4. místě.

Mladší dívky: Aneta Hachová, Lucka Vyoralová, Aneta Matějčková, Šárka Velimská, Bela Bisaku, Zlatka Stuchlíková, Miriana Zec a Karolína Šachová. Mladší holky se umístily na ještě lepším 3. místě.

Starší Hoši: Michal Šálek, Ladislav Bakoš, Kuba Kropš, Dominik Mála, Tomáš Necuda, Ondra Mixan, Michal Kolínský, Luboš Mikolášek, Pavel Moravec, Matěj Šálek, Tomáš Jaroš. Kluci si odnesli 4. místo.

Dobrý den milí čtenáři Tyláčka,

držíte v rukou další číslo našeho školního časopisu. Časopisu, který díky všem pracovitým redaktorům, ale i všem náročným čtenářům získal v dalším ročníku soutěže o nejlepší školní časopis v celostátním kole konaném začátkem prosince 2013 čestné uznání. Opakování úspěchu často vede k jeho devalvaci, prostě jsme si zvykli na tu samozřejmost. Ale ono to

není vůbec samozřejmé. Komise měla mimo chvály i drobnou připomínku, se kterou nám můžete pomoci. Časopis má málo příspěvků od širší čtenářské veřejnosti, tedy přímo od vás žáků od první do deváté třídy, rodičů, vyučujících ze školy i školek. Dejte nám vědět, co se děje ve vašich třídách a ve vašem volném čase, napište nám svůj názor na dění kolem vás, zahrňte nás nápady.

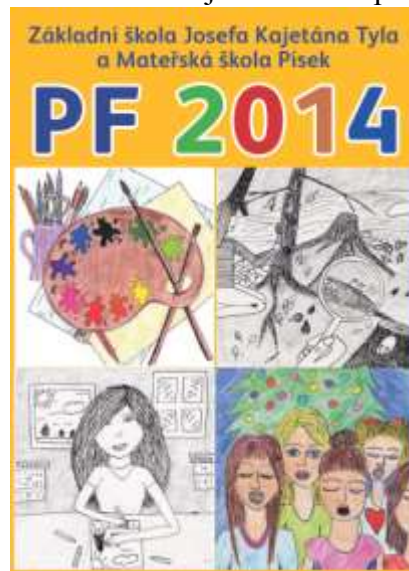
V úterý 3. prosince se na naší škole již potřetí konala akce Rozsvícení vánočního stromu. Přípravy probíhaly několik týdnů. Chystali jsme vánoční jarmark, cestu k němu ukázaly všem zvědavým návštěvníkům hvězdičky rozsypané po cestě od školního vchodu. Zdobili jsme jeviště pro večerní program, stromy před školou dostaly vánoční kabátky v podobě papírových vloček a prostor před šatnami se proměnil v živý betlém. Na velkou zimu jsme našli lék v podobě nealkoholického vánočního punče (recept najdete dále v časopisu). Doufám, že jste si v programu našli to svoje a akce vás vánočně naladila.

Pod naším stromem byly dárky trojího druhu. Jednak ty, které škola dostala, pak ty, které sama dala, a nakonec ty, které jsme si nadělili sami sobě. Letos mezi ty, které jsme dostali, patří krásné zrekonstruované tělocvičny a obnovená dětská hřiště na všech 4 mateřských školkách i ve škole, za což chceme poděkovat hlavně našemu zřizovateli Městu Písek. Na tomto místě musí zaznít také poděkování za všechny finanční dary rodičů a přátel školy, byla jich

spousta, děkujeme všem. Pak tam byly ty dary, které jsme si nadělili sami, mám na mysli především školní zahradu, kde kromě dotace Ministerstva životního prostředí byla moc důležitá práce všech žáků a pracovníků školy. A jsem rád, že se našlo i místo pro dárky, které dáváme my. Jednak ve sbírce potřeb pro psí útulek paní Gašparíkové, jednak ve sbírce nadace Život dětem a určitě i ve sbírce pracovníků školy pro děti z Ugandy v sirotčinci Mytiana.

V průběhu listopadu a prosince 2013 měli rodiče možnost přijít do školy na dny otevřených dveří 21.-22. 11. 2013 a na konzultační odpoledne 10. 12. 2013. Pro konzultační odpoledne jsme zavedli nový objednávkový systém jako službu pro rodiče.

Také jsem v tomto období požádal žáky školy o vyplnění dotazníku Klima školy – žáci a rodiče o vyplnění dotazníku Klima školy – rodiče. Obojí na webových stránkách www.proskoly.cz. Vyučující školy měli možnost vyplnit speciální dotazník hodnotící kulturu školy v mnoha oblastech. Všechna zjištěná data postupně

uveřejním i na stránkách Tyláčka a hlavně budou součástí autoevaluační zprávy o činnosti školy v posledních 3 letech.

Přeji vám všem spoustu studijních úspěchů (vlastních či vašich dětí), klid, zdraví a osobní i pracovní úspěchy v novém roce 2014.

Mgr. Pavel Koc, ředitel školy

Jak jsme znovu vzkřísili zahradu

Kdo sleduje dění v naší zahradě, jistě zaregistroval radikální změny v průběhu roku 2013. Nejdřív katastrofální zarůstání od jara do léta v důsledku zákazu vstupu na staveniště výkopu teplárny, kde byla provedena generální rekonstrukce centrálního teplovodu. Následné odplevelení a intenzivní rekonstrukce celého pozemku, která byla díky grantu MŽP z 9. výzvy revolvingového fondu a pomoci mnoha dobrovolníků, žáků a učitelů školy a také firem dovedena do zdárného konce.

Je třeba poděkovat organizacím jako jsou Lesy města Písku, které věnovaly dřevěnou kulatinu, společnosti Kámen a písek – pobočka Lom Písek za rychlou dodávku kamene, odboru ŽP Městského úřadu za rady při vyhodnocení stavu vitality stromů a SOU Písek za výrobu učebních prvků a pomoc při sázení stromů a keřů.

Zejména panu Davidu Kučerovi a Tereze Špeňarové z firmy DAW – zahrady za finanční a odbornou pomoc během celého období rekultivace pozemku. Díky neobyčejnému vypětí sil učitelů a žáků školy se ze zanedbané zahrady stalo příjemné místo pro odpočinek a výuku, což bylo našim dlouhodobým cílem již od roku 2011. Z projektu Učíme se ve školní přírodní zahradě byla financována výsadba stromů a keřů, oplocení a branka, štěrk pro zarovnění terénu pod venkovní nábytek, výuková tabule – hmyzí hotel – úkryty živočichů, popisné dřevěné tabulky, nové nářadí, konstrukce na uskladnění dřeva a kancelářské potřeby pro dokumentaci projektu a pracovní listy na výuku v zahradě.

Učitelé školy věnovali svůj čas a energii zejména pracím, které jsou pro děti nebezpečné anebo vyžadují určité zkušenosti, jako výkopové práce

zavezených betonů a plechů, stavba suché zídky a bylinné spirály, hrubé odplevelení a vyklizení boudy na nářadí, kde si nejhorší práci vzal na starosti i pan ředitel Pavel Koc. Nejmenší děti z prvního stupně s nadšením sobě vlastním dokázaly vysbírat drobné oblázky z celé plochy (naše stará cestička rozmetaná bagry) nebo trpělivě třídit větvičky starého ořešáku. Starší žáci 2. stupně pod vedením učitelů pracovní výchovy (Mgr. Ladislavy Lecjaksové, Mgr. Renaty Vácové a Mgr. Yvony Zuntové) pak zvládali všechny další práce a jen díky nim byla naše zahrada dne 24.10.2013 v plném lesku. Završili jsme své úsilí Podzimním dnem zahrady a symbolicky ji předali všem zaměstnancům školy k výuce a odpočinku. Díky Sdružení rodičů a paním kuchařkám bylo během slavnosti připraveno občerstvení a nápoje. Děti ze školního Ekotýmu prováděly zájemce o exkurzi a podrobně vysvětlovaly, jak budou jednotlivé části pozemku sloužit v dalších letech. Přítomné zástupce SOU, DAW-zahrady, MÚ, rodiče, žáky a zaměstnance školy také seznámily s pravidly Ekoškoly, jejíž titul nám byl na dvouleté období propůjčen.

Zkušenosti z tohoto projektu mě dovedly k novému pohledu na naši nastupující generaci. Pokud má před sebou dostatečně náročný úkol a správnou výzvu, pokud se jí nechá volná ruka a důvěra, může vás svými výkony a nasazením jen mile překvapit. Přesně to se během letošního podzimu stalo, jaksi samozřejmě, bez speciálních pedagogických strategií. Zahrada začala čarovat svým prvním kouzlem a je na nás, jak tohle magické kouzlo v sobě uchováme a rozvineme.

Mgr. Yvona Zuntová
(vedoucí projektu Učíme se ve školní
přírodní zahradě financovaném MŽP v 9.
výzvě revolvingového fondu)

Jak jsme pomáhali opuštěným zvířátkům

Už třetím rokem se školní Ekotým rozhodl uspořádat sbírku krmiva, dek a hraček pro útulek Sýrius v Záhoří. Zpočátku to vypadalo na pár balíčků, ale nakonec děti naší školy přinesly dárky do dvou velkých krabic a ty pak ve čtvrtek 5.12. darovaly paní Gašparíkové, která se o opuštěná zvířata stará.

Nejvíce dárků přinesli prvňáčci, děti z oddělení ŠD paní Vlnové, děti ze 4. D a zúčastnili se i dospělí – paní Hodíková s dcerou Verunkou, paní Lejčarová a Hlavničkovi.'

Všem děkuje Ekotým a p. Gašparíková

Návštěva Ekotýmu ze ZŠ T. G. Masaryka

Jsou to již dva roky, co jsme se setkali s Ekotýmem ze ZŠ T. G. Masaryka v jejich škole a na oplátku jsme je tentokrát pozvali

k nám.

Vyměnili jsme si zkušenosti s týmovou prací, výlety a exkurzemi. Naše děti vyprávěly o znovuzrození naší zahrady a kamarádi z druhé školy popisovali vzhled a plány jejich školní zahrady.

Na jaro jsme si domluvili další setkání na jejich domácí půdě.

Za Ekotým Yvona Zuntová

Celostátní soutěž školních časopisů

V pondělí 2. prosince jsme se sešli na autobusovém nádraží. Jeli jsme na celostátní kolo školních časopisů, kam vybrala porota náš časopis Tyláček. Bohužel celostátní kolo bylo až v Brně, proto jsme museli odjíždět v 5.15 hod. Cesta trvala čtyři a půl hodiny, což bylo nepohodlné. Cestou do našeho autobusu nastoupily dvě trojice, které měly namířeno také do Brna na celostátní kolo školních časopisů.

V Brně jsme vystoupili na autobusové zastávce. Bohužel se nám ty dvě trojice

ztratily z dohledu a my nevěděli, jakou cestou se vydat. Jen jsme věděli, že máme dojít na zastávku tramvaje, kam jsme po deseti minutách došli. Čekali jsme na tramvaj číslo dvě. Tramvaj s číslem dvě přijela, ale nebyli jsme si jisti, jestli je správná. Nakonec jsme se nahrnuli dovnitř. Pořád jsme vyhlíželi zastávku Celní, kde jsme měli vystupovat.

Dojeli jsme na sedmou zastávku, která byla zároveň i konečná. Museli jsme vystoupit. Vůbec jsme ale netušili, kde se stala chyba. My jeli špatnou tramvají? Až potom, co

jsme se zeptali jedné velmi milé paní, proč nejsme na zastávce Celní, jsme vše pochopili. Jeli jsme opačným směrem! Smáli jsme se a ta paní s námi. Proto jsme museli čekat zase na tramvaj číslo dvě, která nás zaveze na zastávku Celní. Konečně přijela! My do ní nastoupili a naše zastávka byla asi dvanáctá. Jenže my měli lístek pouze na patnáct minut. A ještě jsme žertovali o tom, že nás chytne revizor. A co si myslíte, že se stalo? Chytil nás revizor.... Byl velmi nenápadný, a když nám ukázal odznak, tak jsme ho moc nevnímali a odznak nevnímali. Až po několika vteřinách nám sepnulo. Paní učitelky mu ukázaly naše tramvajenky. Naštěstí nekontroloval čas. Jenom se na ně podíval. Což bylo velmi dobře...
Dojeli jsme na místo, kde se celostátní kolo konalo. Sice jsme tam přišli o něco později, ale to nám nějak nevadilo. Zrovna začínaly workshopy, např. fotografické, novinářské... Šla jsem do workshopu Žurnalistou na základní škole, kde jsme

představovali náš časopis a povídali si, co by v časopisu mělo být. Tyto workshopy trvaly dvě hodiny. Poté se začaly vyhlášovat výsledky. Byli jsme nervózní. Doufali jsme, že obhájíme první místo z minulého roku. Bohužel se tak nestalo, dostali jsme „jenom“ cenu poroty. Potom jsme si dali rozchod v obchodním domě Vaňkovka, kde jsme si nakoupili něco pěkného na sebe, nebo vánoční dárky. Došli jsme na autobusové nádraží. Pro jistotu jsme se podívali na jízdní řád, ale náš autobus tam napsaný nebyl. Trošku jsem zazmatkovala. Naštěstí Martin tam měl iPad, a tak jsme se koukli na jízdní řád na internetu. Náš autobus jsme tam uviděli napsaný a přišlo nám to strašně vtipné. Přijel nám autobus, do kterého jsme se usadili a vyjeli k domovu. Cesta byla velmi únavná.
I když jsme neobhájili první místo, nelitovali jsme pondělního dne. Byla to velká legrace.

M. Formánková, 9. B

Evropské centrum jazykových zkoušek
www.elec.eu

Cambridge Exams na naší škole

Naše škola letos vstoupila do spolupráce s Evropským jazykovým centrem v Českých Budějovicích. Toto centrum nabízí Cambridge Exams – mezinárodní zkoušky z anglického jazyka. Tyto zkoušky mají dlouholetou tradici – první taková zkouška byla uskutečněna již v roce 1913! Jazyková zkouška Cambridge představuje celosvětový standard jazykové úrovně. Testy jsou připravovány centrálně přímo na univerzitě v anglickém Cambridge a tam jsou také vyhodnoceny výsledky. Zkouška je tak po

celém světě stejná. Výstupem zkoušky je certifikát univerzity Cambridge.

Na naší škole se letos k této zkoušce přihlásilo celkem 17 dětí v kategoriích Starters (3. -5. třída), Movers (6. -7. třída) a Flyers (8. -9. třída). Příprava na zkoušku probíhá od 4. prosince každou středu ráno. Děti se tak seznámí s typy úkolů, které je v samotné zkoušce čekají. Zkouška se skládá z části písemné + práce s textem a samozřejmě také z části ústní, kde si děti budou povídat přímo se zkoušejícím (to bývá roditelům neznámé). Bude se jednat o popisy obrázků, určování rozdílů a také se děti budou muset v angličtině představit. Děti i jejich rodiče už se dozvěděli, že zkouška se uskuteční v sobotu 5. dubna. Tak nám držte palce!

P. Reinišová, uč. Aj

Exkurze do Prahy

Ve středu 4. prosince jsme se sešli v 9 hod. u kostela sv. Trojice. Přijely pro nás dva autobusy, protože jely všechny devítky.

Cestou do Prahy jsme se zastavili u památníku Karla Čapka a šli se také podívat do jeho domu. Výklad paní průvodkyně nás moc neuchvátil. Došli jsme k autobusu a pokračovali v cestě.

Autobus nás odvezl k Národnímu technickému muzeu, kde jsme si prohlédli dřívější dopravu. Tato místnost se nám velmi líbila. Byly tam letadla, automobily, motorky a kola z dřívější doby. Dále jsme se přesunuli tramvají, kde někteří žáci cestovali na černo... Poté jsme jeli metrem. Jenže jsme omylem nastoupili do metra, které jelo na opačnou stranu, takže jsme se museli vracet zpět, což nám nevadilo.

Potom jsme šli pěšky. Přišli jsme na Václavské náměstí, kde jsme měli rozchod. Samozřejmě někteří žáci naší školy ho využili k ostudě, v dobrém slova smyslu. Hráli si na anglické, francouzské a německé turisty, fotili se se žralokem a

omylem se vmísili do skupiny žáků z jiné školy... Byla to veliká legrace!

Dále jsme šli do divadla Bez zábradlí na představení Terasa. Byla to francouzská komedie o dvou lidech, kteří se rozešli, a proto museli sehnat kupce na byt, kde byla velmi krásná terasa... Hráli tam známí herci např. Dana Morávková, Kateřina Brožová, Rudolf Hrušínský, Jana Švandová... Bylo to velmi vtipné! Klidně bych na toto představení šla znova.

Následovala procházka noční Prahou. Poté jsme se usadili v autobusu a úplně vyčerpaní se vraceli domů.

M. Formánková, 9. B

... a některé postřehy devátáků na konec...

Líbila se mi cesta z divadla – procházka noční Prahou.

Cesta autobusem byla zábavná stejně jako metrem, když jsme jeli na jinou stranu.

Rozchod byl moc krátký.

Rozsvícení vánočního stromu

Dne 3. prosince se na naší škole konala akce Rozsvícení vánočního stromu. Přípravy probíhaly už dopoledne. Program začínal v 15.45 hod. Nejprve vše uvedli moderátoři ze 6.A. Poté jsme vyprávěli pohádku na pokračování Jak Vánoce málem byly na blátě. Pohádka byla o všech ročních obdobích, která nemohou být nikdy spolu, protože má vždy alespoň jedno roční období venku službu. Dále nám zpřijemnilo odpoledne

„Čuchni na mě.“ Martin.

Divadlo bylo úžasné!!! Nikdy jsem si nemyslel, že mě tak osloví.

Výlet byl nádherný! Moc jsem si to užil.

Čím bylo víc hodin, tím víc jsem se bavil.

Nechtělo se mi domů.

žáci, kteří hráli na flétnu. Pak zazpíval několik písní sbor žáků i učitelů pod vedením pana učitele Kaifera. Nakonec se rozsvítil strom u hřišť - má moc hezká barevná světýlka. Celé odpoledne jste si také mohli koupit nějaký suvenýr na našem jarmarku nebo koupit punč s vánočkou.

Jsem ráda, že se tato akce konala, a i když paní učitelky s touto akcí měly velké starosti, tak si myslím, že se velmi povedla.

M. Formánková, 9.B

Rozhovor s paní učitelkou Tichou

1) Na jaké škole jste studovala?

Studovala jsem na Jihočeské univerzitě (PF - pedagogickou fakultu) obor čeština, němčina.

2) Jak dlouho jste na škole?

Na škole jsem krátce, necelé dva měsíce.

3) Učila jste někde jinde než na naší škole?

Učila jsem na ZŠ Protivín a jako lektorka němčiny ve firmě Top learning, později také jako soukromý lektor.

4) Jaké předměty učíte?

Učím německý jazyk.

5) S kterým učitelem se nejlíp znáte?

Nejvíce se znám se svými kolegyněmi z kabinetu Oldřiškou Beranovou a Kateřinou Raabovou.

6) Máte nějaký oblíbený předmět z dětství?

V dětství mě nejvíce bavil zeměpis a přírodopis, později na střední škole jazyky a česká literatura.

7) Jaké jsou vaše zájmy?

Mezi mé zájmy patří četba, jóga, jízda na kole a horské túry, v zimě lyžování.

Děkujeme za rozhovor a přejeme samé hodné žáky.

Milena Formánková, 9. B a

Anna Reinišová, 5. C

Střípky z 9. mateřské školy**v Alšově ulici****ZÁŘÍ**

Hurvínkova nebesíčka - první společná akce v tomto novém školním roce se odehrávala v Divadle Fráni Šrámka, kam jsme se vydali za divadelním představením. V hlavní roli se nám představil „Hurvajs“, kterého snad netřeba více představovat.

Pohádková kovárna v Selibově - cesta autobusem trvala opravdu jen chvíličku a už jsme se cítili jak v jiném světě (v pohádce). Prošli jsme se pohádkovým světem, kde nám společnost dělaly pohádkové postavy a ještě jsme si nakonec v tvořivé dílně mohli pěkně vymalovat sádrové odlitky.

Moje město Písek - poznávat domovní znamení vyrazily děti předškolní třídy, aby si rozšířily znalosti o našem překrásném městě.

Pohádková země Pičín - do pohádkové země jsme se vydali, abychom se dozvěděli něco více o skřítcích. Jedna hodná čarodějnice, která se s nimi dobře zná, nám o nich vyprávěla. Také nám je nakreslila a zodpověděla veškeré otázky, které nás zajímaly. Na závěr jsme si v této zemi prohlédli i muzeum skřítků. No, kdo by po tomto výletě neznal třeba takového Zášupšáka, kterého má doma snad každý.

ŘÍJEN

Mraveniště ve Sladovně - ještě ze školky jsme vyrazily jako šikovné děti a hle, ve Sladovně se z nás zázračně stali mravenčkové. Jako praví mravenci i s tykadly jsme se procházeli chodbičkami v mraveništi a představovali jsme si, jak se jim tam asi žije. Užili jsme si zde hodně legrace, ale nakonec jsme se do školky

vrátili zase jako šikovné děti. Vycházka za barvami podzimu - i z našich nejmenších dětí ve školce se již v říjnu stali velcí turisté. Pevné botky, dobrotu do batůžku a hurá na túru.

Všichni první dlouhou společnou vycházku zvládli na jedničku a do školky se vrátili příjemně unavení.

Muzeum čokolády a marcipánu v Táboře - tak na tenhle výlet jsme se těšili snad nejvíce. Sladkostí, co hrdlo ráčí, prohlídka „sladkého“ muzea a ještě jsme si v tvořivé dílně vyrobili sladký dáreček z marcipánu pro rodiče.

LISTOPAD

Prácheňské muzeum - do muzea jsme se

zašli podívat na historii kachlových kamen a děti si zde mohly samy zkusit malbu na papírové kachle.

Návštěva školy - děti navštívily ZŠ J. K. Tyla, seznámily se zde s prostory školy a navštívily 1. třídu, kde si vyzkoušely, jak to chodí v opravdové škole.

PROSINEC

My se čertů nebojíme - jako každý rok i letos se za námi do naší školičky přišli podívat Mikuláš, čert a anděl. Někteří z nás se trochu báli, ale když tato trojice zjistila, že k nám do školky chodí samé hodné děti, stačila básnička a všichni jsme byli pěkně pochváleni a dostali jsme i dobrotu.

Lucie Stejskalová

Podzim v Křesťanské mateřské škole

Školní rok v Křesťanské školce začal vesele.

Děti v obou našich třídách dostaly na přivítanou medaile se svojí značkou a malou sladkostí.

Postupně se nové děti seznamovaly s celou školkou. Při procházce po školce jsme zavítali i do kuchyně. Děti se podívaly, kde jim paní kuchařky vaří a připravují dobrá jídla.

Jako každý rok i letos děti postupně ve školce oslavují své narozeniny. Všichni jim přejí, společně tančí, zpívají, fotografují se, nechybí dort se svíčkami, a kdo chce, dostane i hobla.

Starší děti chodí od září do listopadu

plavat. Nikdo se nebál, takže všechny děti začaly brzy chodit i do velkého bazénu.

V letošním roce máme ve školce několik dětí - cizinců, které se postupně učí česky. Motivujeme děti, aby cizincům pomáhaly a snažily se jim porozumět. Vyprávěli jsme si i o různých barvách pleti a o tom, co mají děti stejné a co jiné. Při výchově k pochopení menšin a cizinců jsme využili návštěvu Toma Sewankanbo z Ugandy. Pracuje v tamní škole a školce pro sirotky. Vyprávěl dětem o životě v Africe, zpíval africké písně. Pro děti byla zajímavá návštěva cizince z úplně jiné kultury.

Při hezkém podzimním počasí chodíme do okolí školky. Děti mají rády hry na proutěném hřišti u Otavy.

V letošním školním roce se děti s rodinou mohou opět zúčastnit akce „Tvoříme doma

s rodiči“. Letošní podzimní téma je „Hurá, sklízíme úrodu“. Ve školce již máme mnoho krásných a nápaditých výtvarů dětí, jejich rodičů, prarodičů a sourozenců. Hned začátkem podzimu jsme začali s našimi pravidelnými výlety do lesa. Při výletě na Živec nám přálo počasí, takže jsme si den v lese krásně užili. Všechny děti ze třídy Sluníček vylezly i na rozhlednu Jarník. Odměnou za namáhavý výstup byl báječný rozhled do širokého okolí.

V polovině října jsme využili nabídky Sladovny a vypravili se se všemi dětmi na výstavu Mraveniště. Moc se nám líbila, děti se dozvěděly spoustu zajímavých

informací o mravencích a jejich životě. Již týden předem jsme si ve školce o mravencích povídali, vyráběli mraveněčky, zpívali písničky, učili se básničky o nich, četli pohádky a na mravence jsme si hráli. Také jsme měli ve třídě několik živých mravenců v plastovém „mraveništi“, takže děti už toho o nich mnoho věděly. Tím lépe si výstavu ve Sladovně užily, s nadšením prolézaly ohromná mraveniště, spížirny mravenců, přemísťovaly mravenčí vejce a lezly po mravencích stezkách. Dopoledne ve Sladovně s mravenci bylo opravdu hezké.

H.Kučerová, KMŠ

Konec podzimu v Křesťanské mateřské škole

Na začátku listopadu do Křesťanské mateřské školy přišel P. Cyril Havel s programem „Ahoj starý strome“. Tento příběh seznamuje jednoduchou hravou formou předškolní děti s existencí zániku i smrti a učí je, že i smutek je součástí života.

Tradice pořádání Martinské slavnosti trvá v Křesťanské mateřské škole již více než 20 let. Vyprávění o svatém Martinovi a jeho dobrých skutečích, o martinských zvycích, stejně jako zpěv písní, tanec a mnoho dobrot nechyběly u nás ve školce ani letos. Stejně jako v minulých letech nám hezký program připravili členové skupiny Flautores Flaute, jejichž děti postupně KMŠ během let navštěvovaly. Jsme moc rádi, že nám tito milí muzikanti

stále zachovávají svoji přízeň.

Na martinskou pranostiku „Na svatého Martina kouřívá se z komína“ jsme navázali při návštěvě Prácheňského muzea. Na výstavě „Gotické kachle na Písecku“ se děti dozvěděly, jak se v dřívějších dobách v domech topilo, jak stará kamna či pece vypadaly. Také děti skládaly kachle jako puzzle, hrály obří pexeso, a dokonce si některé gotické motivy vybarvily a vytvořily tak krásné okenní vitráže, které jsou na výstavě též k vidění. Výstava i doprovodný program vedený paní Drhovskou z Prácheňského muzea se nám moc líbily.

Na konci listopadu jsme využili nabídky společnosti Lesy města Písku na program Pimonovy lesní školy. Vyjeli jsme autobusem k lesovně na Flekačky, kde už

na nás čekala paní Skřivanová a pan Kovárna se zajímavým programem. Nejdříve se děti dozvěděly, co dělá lesník a myslivec, hádaly hádanky podle obrázků. Pak hledaly na vytyčené trase vše, co do lesa nepatří. Dozvěděly se také mnoho zajímavostí o lesních zvířátkách, zahrály si na pavouky při prolézání pavoučích sítí z barevných lan mezi stromy. Všem dětem se moc líbily parohy a růžky, které si mohly prohlédnout a potěžkat. Celý program probíhal v lese, takže si děti užily také čerstvý vzduch a chůzi v terénu. Ostružiní občas někoho „chytilo“ do svých šlahounů, ale i nejmenší děti vše zvládly. Nakonec si každé dítě vyrobilo medaili z březových koleček s natištěnou stopou některého lesního zvířete. Do školky jsme si ještě odvezli výkresy s hádankami. Vymalované je chceme vrátit zpět do lesovny jako alespoň malé poděkování za krásné dopoledne v lese. Určitě se na další program lesní pedagogiky na jaře opět vypravíme.

Společně s předškoláky z dalších školek jsme přišli poslední listopadové pondělí na návštěvu do základní školy. Dětem se moc líbilo divadlo i flétničky v aule. Měly radost, že v programu vystupovalo několik dětí, které dříve navštěvovaly naši Křesťanskou mateřskou školu. Děti si pak pochutnaly na svačince v jídelně. Připadaly si tam jako opravdoví školáci.

Návštěvu školy jsme zakončili ve třídě u paní učitelky Hralové, kde děti velice bavil připravený program. Jistě se po tak hezkém dopoledni těší do školy ještě více než dříve.

V pátek před 1. adventní nedělí jsme jako každým rokem měli v Křesťanské mateřské škole tradiční adventní slavnost. Děti procházely za zpěvu adventních písní spirálou z jedlového chvojí, zapálily si svíčku a nesly si ji zpět. Plamínek svíce každému připomíná, že v adventu se máme snažit být „světýlkem“ pro druhé lidi, to znamená pomáhat si a mít se rádi ještě více než jindy. Nakonec jsme si zapálili 1. svíčku na adventním věnci a připomněli si, jak se budeme v adventu snažit připravit na Vánoce nejen celou školku, ale hlavně každý své srdíčko.

H. Kučerová, KMŠ

Za Matesem, Káčou a dalšími na Makov

Ve čtvrtek 17. října 2013 se vydaly všechny děti z 11. MŠ na Hradišti na svůj výlet. Jely se podívat na Záchranou stanici Makov.

Vzhledem k tomu, že se na návštěvu nechodí s prázdnou, většina dětí měla různou potravu pro zvířátka – chléb, rohlíky, piškoty, oříšky, kukuřici a jablíčka. Na stanici z toho zaměstnanci měli velkou radost.

Málokdy dostanou tolik dárků. Celé dopoledne bylo rozděleno na 3 části –

prohlídka a povídání o zvířátkách a ptácích u jednotlivých voliér, kde je provedla paní Jiřina. Pak následovalo vlastnoruční pečení buřtů k svačince a na závěr ukázka kroužkování ptáků, kterou pro děti připravil pan Karel Pecl. Děti se dozvěděly mnoho zajímavých informací, celé dopoledne je velmi bavilo a doma o výletě vyprávěly rodičům. Ve školce jsme si hned druhý den také povídali, nejvíc zaujala mluvící straka Káča, vydry

Mates a Čikinka, sova sněžná, srnka, zajíc, ale pamatovaly si i další obyvatele. Jediná chybička bylo horší počasí, ale i to se zvládlo.

Zdenka Staňková, 11. MŠ Písek -

Hradiště

Měsíc listopad plný dojmů

Kromě již zmíněných akcí a aktivit – vernisáž obrázků pro Naději, brigáda na zahradě MŠ s OS „Veselá školka“ a návštěvy předškoláků v ZŠ J. K. Tyla – proběhlo vánoční fotografování, návštěva paní logopedky, děti začaly chodit do solné jeskyně, ale to není zdaleka všechno.

PŘEDPLAVECKÁ VÝCHOVA

Od září se děti v 10 lekcích učily nebát se vody, správně dýchat a spoustu cviků, které potřebují k plavání. Závěrečná lekce na píseckém plaveckém stadionu byla i s menším představením. Všechny děti si kromě zážitků odnesly i „mokrý vysvědčení“.

SLADOVNA A MRAVENIŠTĚ

Není možné vynechat tak báječnou výstavu. Děti byly nadšené, užily si bezva dopoledne a řada z nich se do Sladovny vypravila opakovaně s rodiči a sourozenci.

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM – GOTICKÝ KACHEL

Na pozvání lektorky přišly děti do galerie muzea, kde se během vyprávění dozvěděly více o kamnech, krbech a kachlích, prohlédly si obrázky i vystavené exponáty, skládaly kachle jako puzzle, zahrály si pexeso a nakonec si společně svůj „gotický“ kachel namalovaly.

Z. Staňková, 11. MŠ

Návštěva předškoláčků v ZŠ J. K. Tyla

V pondělí 25. 11. 2013 se předškoláci ze všech čtyř mateřských škol vypravili na návštěvu do ZŠ.

První cesta vedla do auly, kde všechny přivítala paní zástupkyně Miluše Trpáková i pan ředitel Pavel Koc. Pak si poslechli flétničkové vystoupení, které nacvičily

paní vychovatelky, a pohádku o myškách dramatického kroužku pod vedením paní učitelky Uhlíkové. Další část programu se také všem moc líbila - byla to návštěva školní jídelny, kde si pochutnali na výborném makovci. Pak následovalo to nejdůležitější, a tím byly ukázkové hodiny v prvních třídách. Malé děti si prohlédly, jak to v takové třídě vypadá, co všechno je potřeba k vyučování a co už se starší kamarádi stihli naučit. Také si vyzkoušely, jaké je to zasednout do lavic, pokusily se plnit některé úkoly, se kterými jim "mazáci" z 1. tříd trošku pomáhali. Celé dopoledne rychle uteklo. Děti z 11. MŠ si navíc prohlédly i novou přírodní zahradu.

Zdenka Staňková, 11. MŠ Písek -
.Hradiště

Veselá školka vyhlásila opět

brigádu

V úterý 12. listopadu se sešlo přes 40 rodičů i dětí na brigádě na zahradě 11. MŠ v Písku na Hradišti. Vyhlásilo ji občanské sdružení Veselá školka při 11. MŠ Písek. Všichni se pustili do práce a za necelé 2 hodiny byla celá obrovská zahrada shrabaná, zametená a listů uklizené.

Obrovskou pomocí bylo přistavení kontejneru, který zajistil pan Hrubec z Městských služeb Písek; během akce se zaplnil ze 3/4. Po práci se všichni posilnili opečenými buřty na ohníčku a výborným perníkem. Závěr patřil lampionovému průvodu, na který se těšily hlavně děti. Všem, kdo se podílel na úklidu, mockrát děkujeme.

Zdenka Staňková, 11. MŠ Písek – Hradiště

Obrázky pro Naději

Jako asi jediná z mateřských škol se do soutěže „Ostrov v mých snech“, kterou vyhlásilo občanské sdružení Naděje Písek ke svému 10letému výročí, zapojila ta naše – děti z MŠ na Hradišti.

V pondělí 11. 11. 2013 bylo slavnostní předávání cen ve Sladovně. Zvláštní cenu získal Šimon Kasa se svým obrázkem „Chtěl bych chytit velkou rybu“.

Z. Staňková, 11. MŠ Písek – Hradiště

Děkuji

za vzornou péči o mého syna - diabetika Jakuba Chrzu paní učitelce Anně Vyhlídkové z 5. MŠ.

Díky její obětavosti a starostlivosti mohu bez obav chodit do zaměstnání, protože vím, že je Kuba v dobrých rukou.

Václava Chrzová, matka

Halloweenská noc v knihovně

V pátek 1. 11. 2013 se v Městské knihovně od 20 h děly strašlivé věci. U vstupu na nás čekalo strašidlo - převlečená paní knihovnice Lucie Hrdličková. Všude viseli netopýři a také oběšenec. Pod ním stálo další strašidlo - převlečená Klára Cendelínová. Obešli jsme skoro všechna oddělení a v každém na nás čekal zapeklitý úkol.

V čítárně jsme si vyslechli povídání o

tradicí Halloweenu a dalších věcech. Po celý večer jsme byli rozděleni do 4 družstev. Když jsme šli na záchod, lekli jsme se párkrát strašidel, která běhala po chodbě. Šli jsme dále do oddělení beletrie. Zástupce družstva musel prolézt pavučinou a hledal netopýry svého družstva. Museli jsme složit básničku z daných úryvků na netopýrech. Následovalo podsvětí (sklep), kde jsme obalovali dalšího zástupce týmu do toaletáku jako mumii. Všichni jsme

úspěšně všechny omotali. Jeden z dalších úkolů byl v nejhořejším patře u kanceláří. Museli jsme u hvězdáře poznat 4 druhy koření. Tento úkol se nám moc nepovedl, a tak jsme museli vyřešit náhradní úkol. Byla to křížovka, ve které byly otázky z knih, které ležely na velkém zábradlí.

Nakonec jsme to vyřešili a v mrazáku čekala sladká odměna. Čokoládové bonbónky s halloweenským vzorem. To jsme měli kolem půlnoci. Následovala už jenom večerní hygiena a šlo se spát.

Já osobně jsem usnula až kolem tři čtvrtě na jednu, takže jsem toho moc nenaspala. Ráno nás čekala veliká snídaně v podobě buchtíček, muffinů a dalších věcí. Měli jsme opět k dispozici čaj a vodu s citrónem - jako po celý večer. Dostali jsme všichni pamětní list a placku na tričko. Všech 20 dětí si to určitě užilo stejně jako já a těší se na další Halloween.

Bylo to bezva!!!!!!!

Anna Reinišová, 5.C

Svatba v 9. A

Ve čtvrtek 17. 9. 2013 měla naše třída 9. A svatbu, která se uskutečnila v učitelské jídelně. Když jsme se domlouvali na ženichovi, nevěstě a svědcích, hodně lidí ze třídy chybělo, ale i přesto, že se vždycky neumíme dohodnout, nakonec jsme vybrali. Za nevěstu šla Dominika Humpálová a její nastávající manžel Míra Borovanský. Nevěsta si vybrala za svědka Renatu Mrázovou a ženich Martina Pipka. Samozřejmě nesměli chybět ani rodiče ženicha a nevěsty: z nevěstiny strany otec Kryštof Adamczyk a matka Tereza Kneblová, z ženichovy strany otec Honza Vokatý a matka Aneta Navrátilová. Všechno začalo převléknutím v učebnách pracovní výchovy. Holky se převlékly do

šatů a kluci do společenských obleků.

Oddávající byl Jakub Graus a jeho asistentka Eliška Hečková. Svatba pokračovala úplně stejně jako na obyčejné svatbě. Hudba, příchod nevěsty, slib věrnosti, „Ano!“, navléknutí prstýnku a poblahopřání novomanželům.

Poté byla řada na svatební oběd. Polévku jsme měli nudličkovou, při které, jak je zvykem, byli nevěsta s ženichem k sobě připoutáni ubrusem. Hlavní chod obstaralo kuře s rýží. Na závěr byly nějaké fotky a hození nevěstiny kytice.

Byl to nezapomenutelný zážitek, na který bude naše třída vždycky ráda vzpomínat.

M. Šimko, E. Nevadbová, 9.A

Pár tipů na výlet i v zimě

Jeden můj nápad na výlet je do Prachatic. Můžete zde zhlédnout muzeum cirkusu. Mají tu motorku přímo z filmu Šest medvědů s Cibulkou, na které se vozili samotní medvědi. Dále jsou tady ukázky oblečků a všech možných věcí z oblasti cirkusu. V kouzelnické místnosti jsou pomůcky kouzelníků a v televizi dávají ukázky z kouzelnického vystoupení. K vidění je ovšem spousta dalších věcí. Podrobnosti o tom všem si můžete zjistit na stránkách www.prachatickemuzeum.cz.

A ten další tip je v nedalekém Táboře, kde

se mimo jiné nachází Muzeum lega. Ve vstupní místnosti je malá herna pro děti, kde si můžou hrát se všemi možnými druhy lega (lego duplo, lego city, STAR WARS, CHIMA). Je tam také výstava slavných staveb, jako například Tower Bridge, Bílý dům a další. Všechny možné druhy lega tam tvoří výstavu ve 3 malých místnostech. Užijí si kluci i holky. Doporučuji si pak zajít i do Muzea čokolády a marcipánu. Možná stihnete i to husitské.

Přeji Vám hezké zážitky z výletů.

Anna Reinišová, 5.C

Devát'áci píší detektivky!

Posuďte sami, jak se jim to daří. Inspirací jim byly zprávy z černé kroniky.

Spěchat se nevyplácí

Bylo nádherné únorové ráno, sluníčko se pomalu probouzelo ze zimního spánku a natahovalo sněhovou vodu. Alena zrovna připravovala snídani, když se rozrazily dveře a z pokoje vyběhl malý Otík: „Mami, koukej, svítí sluníčko!“

„Dobré ráno, zlato,“ odpověděla Alena a dala Otíkovi pusu na čelo. Začervenal se. „Dneska přijede táta, vid'? Už se ho nemůžu dočkat.“ Oči mu zářily jako hvězdičky. „Však on ti přijede. Za chvíli bude vyjíždět z pracovní cesty a pak už bude jenom náš, neboj.“ Dala mu pusu na nos a usmála se: „Dneska máš narozeniny a pořádně je oslavíme.“ Vzali si talířky a společně usedli ke stolu.

„Lud'ku?! Pojd' už! Měli jsme vyrazit před hodinou. Alena počítá, že přijedu včas. Malej má narozeniny, nechci ho zklamat,“ Nervózně pobízěl svého kolegu Arnošt. „Malej klučina má narozeniny, jo?“ ozval se z koupelny Luděk. „Jo, a pohni sebou, sakra.“ „No co, tak se musím pořádně umýt, když jsem celý týden makal jako šroub. Co by na to řekla doma ta moje?! A kolik mu vlastně je?“ Arnošt protáhl obličej. „No, to nevím, co by na to řekla Miluška. Myslíš kolik je Otíkovi? Dneska má čtyři roky.“ Pomyšlením na Otíka znervózněl ještě víc. „Že spím v obýváku na gauči, protože by se prý cítila spíš jako vedle gorily než vedle manžela. Nechci si zničit reputaci, pochop.“ Luděk vyšel z koupelny. Arnošt se začal smát „No, tak to je teda hrozný trest fakt, gorilo.“ Vypadalo to, že náladu si Luděk a Arnošt prohodili. Vzali si tašky a šli k autu. „Že já ti něco říkal, fakt,“ dodal ještě Luděk. Arnošt jenom nastartoval auto a vyrazili směr Písek

Už bylo po obědě, když Alena zapnula troubu, aby se nahřála. „Otíku?! Chceš mi pomoci upéct tvůj...“ Než to stihla Alena dořict, skočil jí Otík do řeči: „Ano! Ano! Chci ti pomoci, maminko!“ Byl radostí bez sebe. Alena se usmála a dala Otíkovi zástěru a vařečku. „Tak, teď jsi správný šéfkuchař,“ koukla na něj vážným pohledem a vyfotila si ho na mobil. Otík jí pohled oplatil culícím se úsměvem. „Pošleme tu fotku tátovi?“ Otík jenom přikývl a začal míchat vařečkou všechno, co bylo v míse.

„Pí-píp! Pí-píp!“ zapípal Arnoštovi mobil. „Pípla ti smska,“ odtrhl oči od novin Luděk a zase je rychle k nim přilepil. „To bude asi Alena.“ Arnošt sundal jednu ruku z volantu a otevřel zprávu. „Už se na tebe kuchtíme,“ přečetl a začervenat se při pohledu na fotku. „Hele, malej kuchtí,“ chtěl podat mobil Lud'kovi, aby se taky podíval. Jenomže v tu chvíli

se něco mihlo před autem. „Pozoor!“ zakřičel Luděk vyděšeně. Místo aby Arnošt šlápl na brzdu, zasmyčkoval volantem a auto plnou rychlostí narazilo do čehosi živého. Zastavil. Bylo ticho, oba dva bledí a ztuhlí. Dívali se před sebe. „Jsi v pohodě?“ zeptal se ho po chvíli Arnošt. Z Lud'ka jenom vyšlo: „Člověk?“ Arnošt na něj koukl divným pohledem. Pak mu to došlo. „Já nevím, ale něco živého to bylo,“ zamumlal a odepnul si bezpečnostní pás. Vyšel před auto. Luděk zůstal sedět v autě, pořád bez dechu. Když viděl Arnošta, že mu dal signál rukou, aby za ním šel. Zvednul se ze sedačky a vystoupil. „Srna,“ koktl udiveně. Bylo vidět, že se oběma ulevilo. „Tak tomu se, kamaráde, říká půl štěstí,“ odpověděl Arnošt. „To jo, ještě že to nebyl člověk. Ale koukni se na to auto, to je tak škoda za sto tisíc korun.“ „Zavoláme policajty,“ řekl Arnošt a šel do auta pro mobil. Ten nakonec našel s rozbitým displejem. Zavolali z Lud'kova mobilu, policisté přijeli, sepsali protokol a zavolali zástupce mysliveckého sdružení. „Chudák srna, takovýhle pád jsem ještě nezažil,“ řekl jeden z policistů a podíval se do příkopu na srnu. „Jo, muselo jí to při nárazu zase odhodit zpátky,“ odpověděl druhý policista. „Tímhle autem vás domů nepustíme. Odvezeme vás,“ řekli mužům a poslali pro auto odtahovou službu.

„Mámí, táta přijel!“ Otík zaslechl přijíždějící auto a běžel otevřít dveře. Strnul stejně jako jeho máma při pohledu na policejní auto. „Co se stalo?“ zeptala se bez dechu Alena. „Dobrý den, váš manžel měl autonehodu, narazil plnou rychlostí do srny, která to nepřežila. Ale hlavně, že se nikomu jinému nic nestalo,“ řekl policista. „A jak je na tom auto?“ „To dopadlo hůře, vypadá to na sto tisícovou škodu,“ odpověděl Arnošt a objal Alenu. „Děkuji za dovezení domů a vůbec za všechno,“ poděkoval ještě policistům a rozloučil se.

Druhý den ráno stál v novinách článek:

Srna skočila v neděli 24. února do cesty dvaatřicetiletému řidiči z Lounska, který jel osobním autem Ford Monda ve směru od Prahy na Písek. Zvíře bylo nárazem odhozené zpět do pravého příkopu a následně předáno zástupcům mysliveckého sdružení. Z lidí nebyl nikdo zraněn, hmotná škoda je vyčíslena na sto tisíc korun.

Eliška Nesvadbová, 9.A

obrázek Zima, Eliška Malečková, 6. B

Zpráva z novin:

Fotbalisté přišli o lednici, ale i uzenu

Čimelicko – Fotbalisté z jedné obce na Písecku sčítají škody. Jejich klubovnu totiž vykradl zloděj. Stalo se tak v noci z pondělí na úterý. „Vypáčil mříž zajišťující vchodové dveře do klubovny a vnikl dovnitř. Ukradl odtud lednici, satelitní přijímač, bourací kladivo, sadu šroubováků a sadu klíčů,“ vyjmenovala mluvčí jihočeské policie Štěpánka Uhlířová. Poté si zloděj vzal také několik lahví s tvrdým alkoholem, uzenu, drobné mince, sušenky a nealkoholické nápoje. Nepohrdl ani elektrickým a datovým vedením, které odstříhl a následně ukradl, jednalo se o celkem tři sta metrů. Celková škoda přesahuje 40 tisíc korun. Případ řeší čimeličtí policisté.

Loupež na fotbalovém stadionu

Na čimelickém fotbalovém „stadionku“ je dnes spousta diváků. Není se čemu divit, když přijede tradiční rival – FK Smetanova Lhota. Do úvodního výkopu zbývá 5 minut a hráči Smetanovy Lhoty stále nikde. „Asi ten zápas vzdali,“ nadnesl Lojza, fanoušek, který na fotbal v Čimelicích chodí už více než půl století.

V tu chvíli se před vraty na stadion objevil modrý, zrezivělý mikrobus. Z něj vyskákalo 11 chlápků, nutno podotknout dost různorodých chlápků. Pospíchali do šatny. Jako poslední pospíchal Daniel, benjamínek týmu, který kromě své tašky nesl i trenérovu. Jo, trenér, to je taky dost zajímavý chlapík. Ve Smetanově Lhotě mu nikdo neřekne jinak než „Guardiola“, tak se jmenuje trenér nejlepšího fotbalového klubu na světě – Bayernu Mnichov. Trenér se vlastním jménem jmenuje Tomáš a je zarytým fanouškem Bayernu.

Výkop začal přesně v 17 hodin, jak se původně plánovalo. V bráně Smetanovy Lhoty stál Bohouš,

dvoumetrový a takřka dvoumetrákový chlápek, který jen svým tělem zabíral polovinu brány. V obraně, na stoperu, byl Evžen, malý, podsaditý rom s číslem 10 na zádech. Číslo 10 udává počet dětí, kolik tento čtyřicetiletý skvělý obránce má. V záloze velel Tomáš, hrající trenér a kapitán v jedné osobě. V útoku hrál osmnáctiletý benjamínek Daniel, což byl dnes jediný útočník Smetanovy Lhoty. Protože dnes bohužel chybí Jan Koller, nejlepší reprezentační střelec historie.

První poločas se nesl v poklidném duchu a skončil výsledkem 0:0. Ve druhém poločase, asi v 60. minutě pískl rozhodčí Evženovi ruku v pokutovém území, která ovšem jednoznačně nebyla. A následně ho i za protesty vyloučil. Rozčilený Tomáš zařval na rozhodčího: „Ty už si nezapískáš, až tě udám, že jsi rasista!“. Za to ho rozhodčí také vyloučil. Útočník Čimelic následnou nařízenou penaltu proměnil. A Smetanova Lhota zápas prohrála 3:0, hlavně kvůli tomu, že dohrávali jen o 9 hráčích.

Daniel, jelikož byl nejmladší z týmu, zůstal jako poslední v šatně a kontroloval, jestli tam někdo něco nezapomněl. Všichni hráči i fanoušci už byli pryč, vlastně celý stadion už byl úplně prázdný. Náhle uslyšel hlasy ze šatny rozhodčích. A tak se potichu připlížil za dveře té šatny a začal poslouchat: „Jenom deset tisíc, dohodli jsme se na vyšším úplatku!“ křikl jeden z převlékajících se rozhodčích směrem k muži, který mu předával balík tisícovek. Ten muž byl Lojza, zarytý fanoušek, a odpověděl: „Teď vám nemůžu dát víc, jinak bude mít moje stará podezření“. „To musím říct ostatním“, trklo Daniela a běžel za nimi do mikrobusu.

Nejvíce Danielova novinka o uplácení rozhodčích rozčílila trenéra Tomáše, ale jelikož to je chytrý chlap, hned měl v hlavě plán. Podle Tomášova plánu hráči Smetanovy Lhoty počkali, až se setmí, a poté se Daniel, Evžen, Bohouš a velitel akce Tomáš vydali na stadion FK Čimelic. Okamžitě zamířili ke klubovně, u které na dveřích byla ochranná mříž. Tu však silák Bohouš odtrhl, jako by trhal jablko ze stromu. Když vešli do klubovny FK Čimelice, Evžen se hned vrhl po malé lednici v rohu místnosti. Uvnitř, když ji otevřel, viděl hromadu uzenu a 4 láhve tvrdého alkoholu. Okamžitě ji vytrhl ze zásuvky a odnášel. „Ty bereš i tu lednici?“ podivil se Daniel. „To víš, mladej, když mám 10 dětí, tak jídla není nikdy dost,“ odpověděl Evžen. Poté si Daniel všiml, že vedle stolu leží jeho oblíbený nealkoholický nápoj – Coca Cola. A okamžitě ten balík kol popadl a šel za Evženem. Trenér Tomáš si nacpal do kapsy drobné mince a tři sušenky, které ležely na stole. A Bohouš vzal sadu šroubováků a klíčů, aby měl čím opravovat zrezivělý mikrobus.

A takto se hráči FK Smetanova Lhota pomstili za

korupci, kterou proti nim spáchal zarytý fanoušek FK Čimelice.

Zdeněk Blažek, 9.A

Úloha pro začínající detektivy: vypátrat pachatele vysazení dveří na chlapeckých záchodech. Řešitel případu ať se přihlásí v kabinetu informatiky.

Zpráva z novin:

Ve středu 30. října k večeru ležel v Pražské ulici silně podnapilý muž, který budil veřejné pohoršení. Orientační dechová zkouška zjistila 3,02 promile alkoholu. Strážníci muže převezli do záchytné stanice.

O poradci, který si neuměl poradit

Pan Ladislav Pech pracoval jako pojišťovací poradce v okrese Písek, jezdil k lidem domů a nabízel pojistné smlouvy.

Byl vysoký, oplácanější postavy. Prošedivělý plnovous mu zakrýval ostrou bradu, a když se usmál, okolo očí se mu rojilo nesčetné množství vrásek. Na hlavě naraženou čepici, sundával ji jen za velkého horka.

Už dlouhou dobu se mu v práci nedařilo, a proto byl rád za každou korunu, která mu padla do ruky.

Ženu neměl, rozvedl se už před 10 lety, ale měli 2 děti. Syna Igory, úspěšného zvěrolékaře, a dceru Kateřinu, která studovala obchodní akademii, ale propadala a litala z jednoho průšvihů do druhého.

„Takže to máme... 1000 korun v kapse,“ zamnul si rukama Ladislav Pech. Měl totiž dalšího klienta, kterého přesvědčil, aby si nechal udělat 2 pojistné smlouvy. Podíval se do svého notebooku, kdo je další na řadě: „Romana Moserová, Písek, ulice Pražská 83.“ Už chtěl vyjít z domu, když tu mu zazvonil mobil. Na displeji stálo „Kačenka“. „Co ta zase chce?“ zamumlal si nevrle pro sebe. Ale jako správný otec zvedl své dceři s veselou náladou.

„No, ahoj Kačko, co potřebuješ?“

„Ahoj, taťko, já volám... jenom bych potřebovala od tebe něco...“ Pan Ladislav sklonil smutně hlavu,

znal Kačku velmi dobře, vždycky měla takový zvláštní tón v hlase, když měla průšvih a potřebovala peníze.

„Tak kolik, 5 nebo 7 tisíc?“

„No, tati, ono je to trochu víc.“

„Takže deset?“

„Je to 35 tisíc, ale mohlo to bejt horší, vážně... mohlo to bejt 40!“

„Kateřino, já ty peníze netisknu, já je poctivě vydělávám, ať ti je dá máma. A co si proboha zase provedla?“

„Tati s mámou se nebavim, řeknu ti to někdy jindy. Pošli mi ty peníze na účet... vlastně ne... kartu mám zablokovanou, sejdeme se v pátek za týden, jo? Já už musím končit, tak v pátek papa.“ Ladislav zavřel oči, ruku stále s mobilem u ucha.

„Ať je to jenom sen,“ zašeptal. Ale nebyl. Vzal rychle svůj černý pracovní kufřík a opustil dům. Cestou ke své klientce se stavil v jednom baru, dal si pár panáků a za chvíli už zvonil na dveře slečny Romany Moserové.

Otevřela vysoká slečna s dlouhými blondátými vlasy a postavou jak panenka Barbie. Pech se zadíval, ale alkohol s ním udělal své, byl to abstinent a ještě tohle... seknul sebou na zem. Slečna se lekla, ale vzápětí mu pomohla na nohy. Představil se. Romana ucítila zápach alkoholických nápojů a hned jí bylo jasné, že tento poradce si ani neumí poradit sám se sebou.

„Promiňte, ale přijďte, až budete střízlivý,“ a zabouchla mu dveře přímo před nosem.

Pan Ladislav se zapotácel, vyšel na ulici a potom... Kam jinam měl jít než do baru. Tam proseděl 3 hodiny, až ho nakonec museli vyvést ven. Silně podnapilý se vypotácel, sedl si na lavičku... Po chvíli se okolo něj shromáždilo 5 lidí, nebylo jim vidět do tváří, ale podle obrysů bylo jasné, že to jsou všechno muži. Jediné, co bylo vidět, byl nůž.

„Naval peněženku a dělej,“ zařval na něj ten chlap, co držel nůž. Když jim neodpovídal, rychle ho svalili na zem, vzali mu všechno, co u sebe měl, a utekli.

Chvíli tam ležel a přemýšlel, poté se ztěžka zvedl a musel se nějak odreagovat... Začal křičet.

Nejen že mu vlastní dcera zavolala a jen tak řekla, že potřebuje 35 tisíc, ani co provedla, se mu už neschvěří. Ale ještě ho odmítla klientka, u které mohl udělat sakra velké kšeft, a jako třešnička na dortu ho ještě okradou o všechny peníze a on se na nic nezmůže, protože ho tělo neposlouchá!

Křičel, vykřičel se a už jenom viděl takové barvy, jako má policejní blikáčka, dál už víc nevnímal.

Jen se ráno probudil na policejní stanici s pořádnou kocovinou a bez peněz.

Dominika Humpálová, 9.A

Zpráva z novin:

V motelu Na Haldách byla dne 19. 6. nalezena uškrcená žena. Byla řádně přihlášena, v pokoji, kde bylo nalezeno její tělo, byla puštěná televize. K loupeži nedošlo. Po pachateli se pátrá.

Den sladkého škrtiče

Do půlnočního ticha v jedné malé zemi se znenadání u Flanaganových doma ozve telefon. Crr, crr, crr! „Ach jo! Kdo to asi může volat?! Jestli to bude zas nějaký Arthurův blbej vtíp, tak ho tím telefonem asi přetáhnu!“ zanadával si James.

James Flanagan se už od narození chtěl stát policistou, detektivem nebo prostě tím soukromým „očkem“. Už jako kluk, když měl čas a pokud po něm jeho maminka nic nechtěla, vytáhl svého kamaráda Arthura a šli si hrát na detektivy.

Obvykle pátrali po tom, kdo jim snědl jejich bonbóny, čokolády, no prostě všechno možné, co měli schované ve své stromové chýši. Obvykle zjistili, kdo jim ukradl ty sladkosti. Byl to jejich spolužák Dee Brown, a ten je teď, v přítomnosti, jejich šéf. Ani nemůžete tušit, jak je to oba moc štve.

„Haló, James Flanagan u telefonu. Kdo je tam?“
Nic, ticho. Jen neustálé praskání

a chroupání. Po půl minutě se však ozve hlas plný energie: „Čáu, Jamesi, tady Arthur. Jak se máš?“ James si v duchu vzdychl a zařval do telefonu: „Jestli mi voláš jen kvůli tomu!... Tak ti ustřelím tu tvoji palici, ty jeden...!“ ani nestačil dořít, co chtěl, protože Arthur už mu skákal do řeči: „Ne, nevolám kvůli tomu. Volám kvůli případu. Mrtvá žena v motelu, u tý benziny, víš?“

„Jo vim, kde to je. Proč vůbec posílaj nás?! Vždyť máme volno! Kdo nás tam sakra posílá?“

Z druhé strany telefonu se ozval smích: „Ha,ha, já mám za to, že víš, kdo nás tam posílá. Dee řekl, že máme jít my, Dee Brown nás tam posílá! Hele, končím, za půl hodky na místě činu... a zkus nejte pře stanici a nefláknout Deemu zase facku! Ok?!“ James už neměl nervy na to odpovídat, tak pouze praštil sluchátkem.

„Promiň, Lauro, že jsem musel na Arthura tak řvát,“ omluvil se a políbil svoji ženu na čelo. „To je dobrý, já už si zvykla, ale přeci jen, miláčku, uvědom si, že kdybys Arthurovi ustřelil hlavu, tak by ti Chloé asi nebyla moc vděčná,“ usmála se Laura a překulila se na druhou stranu.

„A už můžeš jít, slušní lidé v tuhle dobu spí.“

James potichu vstal a šel do kuchyně. Vypil rychle kávu, snědl nenamazaný rohlík, převlékl se a už

rychle pádil ve své zbrusu nové audině k motelu.

Když tam James dorazil, zjistil, že Arthur už na něj čeká. „Čau, Arthure, cože tu dneska máme?“ „Se ti nějak zlepšila nálada, ne?“ pousmál se Arthur. „Jo, zlepšila, tak nechtěj, aby se zas zhoršila, Arthure!“

„Tak jo, pokusím se. Mno, ale k věci. Máme tu ženu něco kolem 55 – 60 let, která se koukala na program o vaření a nejspíš nudou zemřela,“ hlásal Arthur vážným tónem.

„Arture! Neštví mně!“

„Mno, tak jo, tak jo. Uklidni se, Jamesi. Takže máme tu mrtvou postarší dámu, nejspíš uškrcenou, ale pro jistotu ji pošleme na pitvu. Hlavu má otočenou k televizi. Televize je zapnutá na programu Tv jídlo, kde pořád běží něco o vaření, a technici zjistili, že tak přibližně před šesti hodinami někdo neustále přepínal mezi programy Tv jídlo a Sport+.“

James se koukl na Arthura vražedným pohledem a řekl: „Arthure, mě tohle nezajímá. Arthure? Byl už někdo na recepci zeptat se, na koho je napsanej ten pokoj?!“ James začal pěníť. „Šel se někdo zeptat, jestli ta dáma šla do toho pokoje sama?! I banda opic by tam šla! Ale ty ne! Ty to necháš všechno na mně! Co jsem komu udělal?!“ řval James na neustále se smějícího Arthura, který tenhle proslov, že i opice jsou lepší než on, slyšel tento měsíc už po stopadesáté.

„Arthure, dělej, dem na tu recepci!“ zařval James. Když scházeli po schodech dolů, nepadlo mezi nimi ani jedno slovo, prostě nic.

Dorazili na recepci. „Dobrý den, můžu se vás prosím zeptat, na koho je registrovaný pokoj A17?“ zeptal se Arthur. Recepční se na ně koukla, mrkla i na průkazy, které jí oba dva ukazovali, a klidným hlasem odpověděla: „Chvilíčku, prosím.“ Asi po pěti minutách, kdy James měl v sobě už třetí kafe, přišla a řekla jim: „Pokoj A17 má už týden paní Cécilie Aubrynová.“ Arthur slušně poděkoval a už se chystal k odchodu, ale tu náhle zase vybuchl James: „Nevíte, jestli s ní někdo do toho pokoje chodil?! Nevíte, v kolik odcházela, v kolik přicházela, kdo ji měl z ubytovaných rád a kdo ne?! Tohle nás zajímá! Nepotřebujem vědět, jak se ta třítunová ženská jmenuje!“ ukončil James, celý zadýchaný.

Ale naštěstí pro něj se paní recepční nenechala vytočit a v klidu odpověděla: „Jediné, co já vím, je to, že tam bydlela s nějakým přítelem, že se tam včera kolem sedmé, kdy měl začít fotbal, nějak hádali a potom ten chlap odešel. Když šel kolem recepcie, tak potichu nadával. Nic víc si nepamatuju a ten pán je mimochodem cca 195 cm vysoký, má modré hluboké oči a černé kudrnaté vlasy.“

Když paní dopovídala, Arthur strčil loktem do Jamese: „Jamesi, máme okamžitě jet na pitvu,“

prý tam pro nás mají velkou novinu.“ James, pořád udivený tím, že jeho křik tu recepční nijak nevyvedl z míry, pouze kývnul hlavou: „Tak dobře, jedem, ty řídíš.“

V pitevně to bylo všechno sterilizované, ale byl tam takový zápach, že i Arthura opustila radost. Jen jedinému člověku z celé policejní základny, a to MUDr. Wyllimu, nebylo z toho všeho blbě. „Tak co, Wylli, co pro nás máš za takovou novinku?! A proč nám to nemůžeš prostě poslat textovkou?! Proč za tebou musíme jet až sem?!“ Tentokrát to nebyl James, kdo nesrozumitelně řval, ale Arthur. Byl to Arthur, protože to chtěl mít všechno už za sebou, a hlavně se tam Wyllimu nechtěl pozvratet.

„Tak... jak ste si hoši asi sami už tipli, ta ženská byla uškrcená. Ale ta krev, co byla na tom šátku, nebyla její, byla někoho jiného. A to je všechno, co se vám chtěl říct. Arthure, ty příště na mě nemusíš řvát, na to sem zvyklej od Jamese, kterej dneska zatím nic neřek, a to je hodně divný. Jo, a mám vám dvěma vyřídít vzkaz od šéfa, že pro dnešek máte zatím volno, protože vrah se hledá jak podle popisu, tak i podle DNA, takže ho do týdne máme. A teď odtud hned vypadněte ven!“ řekl rozvážně MUDr. Wylli.

Po třech dnech vysněného volna zase u Flanaganových zazvonil telefon. „Haló, u telefonu James Flanagan, kdo je tam?“

„Čau, Jamesi, tady Arthur, našli nám toho našeho škrtiče obtloustlých dam. Hádej, co ten ubožák dělá za práci. Nevíš? Ha! Je to učitel bojových sportů na naší základně. Prej musel podstoupit krevní testy, a tak zjistili, že má stejnou DNA jako ten vzorek. Jo, a ty jeho „pravý“ blond vlasy jsou právě přebarvený. Tak dělej, za deset minut na základně.“

O deset minut později na stanici už probíhal výslech ve stylu zlej a hodnej polda (samozřejmě, že ten zlej byl James). „Joe Evelyne Fullmane, kde jste byl 18. 6. kolem šesté až sedmé hodiny večer?“ spustil na něj Arthur. „Mno, tak osmnáctýho večer jsem byl na jednom tahu s naší partou. Však víte, jak sem tam já, Horác, Halt a ten Max z protidrogovýho. Byli jsme v hospodě Na Obloučku, všichni ti to dosvědčí,“ řekl Joe. Jenže pak místo klidného Arthura, přišel James, který si ten den nedal zatím ani jednu kávu.

Nikdo už neví jak, ale nejspíš Jamesovým neustálým řvaním se nějak povedlo, že Joe ze sebe vymáčkl: „Mám bratra! Jsme jednovaječná dvojčata. Ale on by ji nedokázal zabít, vždyť se pere hůř než tvoje žena.“ Náhle mu přiletěla od Jamese facka. „Auu! To bolelo... a navíc můj bratr byl 18. v Koreji, takže to udělat nemohl.“

James vyšel z výslechové místnosti a řekl Arthurovi: „Najdi mi o těch dvou nejvíc, co můžeš.“ Arthur se usměje: „Tady máš jeho složku a najdeš tam něco velmi zajímavého. Jsou tři, ne dva. On má ještě jednoho bratra, o kterém neví, ale je stejný jako on a... ano, už ho hledáme. Nemusíš mi děkovat, Jamesi.“ James s otevřenou pusou koukal na Arthura a pak jenom řekl: „Ty mě nepřestáváš udivovat, fakt že ne, Arthure, fakt že ne.“

O týden později, když byl Arthur nakupovat se svojí ženou Chloé, stalo se mu něco divného. Uviděl ho! Uviděl toho vraha! Potichu řekl svojí ženě: „Zavolej Jamesovi, ať sem rychle přijede, že jsem našel škrtiče.“

Arthur po těchto slovech šel pomalu a podle něj nenápadně za pachatelem, jenže si bohužel neuvědomil, že je asi dvakrát větší než průměrný člověk, takže nebyl vůbec nenápadný. Vrah si ho všiml ihned a začal předním utíkat. Arthur se rozběhl za ním, ale bohužel byl Arthur po operaci kolene, tak moc rychle běhat nemohl. Vrah mu utíkal. Pořád si před Arthurem zvětšoval náskok. Arthur si už myslel, že je po všem. Tu náhle z vedlejší uličky vyběhl James, skočil po padouchovi, padouch pod Jamesovou tíhou upadl a začal se s Jamesem prát na zemi. Naštěstí pro Jamese, který neměl nějak v lásce rvačky a neuměl se prát, byl poblíž Arthur. Strhl vraha z Jamese a nasadil mu pouta.

Poté, co přijeli na stanici, se škrtič přiznal ke všemu, co udělal. Vrah (známý pod jménem Buck Thornton) se přiznal, že zabil svoji ženu. Když objasňoval, proč ji zabil, tak mu nikdo nevěřil. „Já ji zabil, protože v pokoji byla jen jedna televize a ona se chtěla koukat na Jamese Olivera, jak vaří, ale zrovna v tu dobu šel fotbal. A kdo by nezabil svoji ženu kvůli tomu, že mu přepne Arsenal versus Manchester?“ Pak už jen zbývalo vysvětlit, jak se vrahova krev ocitla na šátku. Nejdříve se ti dva hádali. Při potyčce žena svými pěstěnými nehty škrábla muže do krku. Měl jej ovázaný šátkem, který po chvíli použil jako vražedný nástroj.

První den po nalezení vraha bylo slyšet přes celou stanici, jak šéf křičí: „James Flanagan, ihned ke mně do kanceláře!“ A jak nám James potom vyprávěl, tak se mu šéf omluvil za to, že když byl menší, kradl mu sladkosti. A jako náhradu za všechny ty sladkosti, které mu ukradl, koupil nové. A od té doby se den 28. 6. slaví na stanici jako Den sladkého škrtiče.

Ladislav Bakoš, 9.C

Reportáž o filmu Literárního semináře

horor Noc ve škole

Film jsme vymýšleli zhruba půl roku. Bylo to těžké, nemohli jsme se shodnout na námětu a kde to točit. P. učitelka nám pomáhala, ale spíš jsme na tom pracovali sami. Bavilo nás to, ale chvílemi jsme i chtěli přestat a žádný film netočit. Nakonec jsme to nevzdali. Když jsme měli námět a věděli, kde to budeme natáčet, začali jsme točit venku před školou, ale p. učitelka k nám přišla, trochu se s námi zlobila, protože jsme neměli scénář, ale pouze napsaný příběh... Trošku jsme „diskutovali“, že to zvládneme, ale ne... nezvládli. Chyběly nám rekvizity.

Pracovali jsme ještě 14 dní, abychom sepsali scénář. Předložili jsme ho p. učitelce a jí se líbil. Domluvili jsme se na tom, že když budeme natáčet, budeme i spát ve škole. Bylo hodně nepovedených záběrů, dokonce se nám stal úraz (oběšenec spadl z tyčí na schody a zranil si

ruku □). Ale všichni jsme našeho kamaráda ošetřovali, dali mokré zábal a za chvíli byla ruka lepší a my mohli točit dál. Užívali jsme si natáčení, i párty jsme měli, tancovali, jedli a strašili jsme se navzájem (vždyť jsme točili horor!). Když nás p. učitelka už zahнала spát... ještě se nám nechtělo. Povídali jsme si a hráli hry. Rušili jsme p. učitelku, když jsme si vyprávěli různé historky nahlas a smáli se. Ale pak už jsme i my byli utahaní ... a za chvíli chrr, chrr ... všichni jsme spali.

Myslím si, že bylo hezké, jak jsme se sblížili a poznali se. Zažili jsme spoustu legrace. Chtěla bych to zopakovat, ale to už se asi nestane !

Děkuji vám, p. uč. Bačáková, Míro, Eliško, Valčo, Regi, Lukáši, Martine.

PS – Film jsme promítali několikrát v aule, viděl ho skoro celý druhý stupeň a některé 5. třídy. Ke zhlédnutí je na Public – multimédia – filmy.

Dáša Papežová, 9.C

Velké zklamání

„Dělej, Jime, zdrhej.“ „To se mu lehce řekne, ale kudy?“ Prásk! Hůl vévody z Nothenbergu, kterému jsem chtěl ukrást zlaté hodinky, mě uhodila do hlavy. V tu ránu jsem padl k zemi. Víc si nepamatuji. Probudil jsem se v tmavé a studené kobce. Byl jsem tam sám. Hlava mě bolela, a když jsem si na ni sáhl, měl jsem tam ještě zaschlou krev.

„Ss, ss, tady nahoře.“ Koukl jsem se na malé zamřížované okénko asi tři metry nade mnou a uviděl známou tvář. Uf, byl to Jack. „Chytej!“ A hodil mi lano. Super, řekl jsem si a začal lézt nahoru. „Jacku, doufám, že jsi myslěl na to, jak odstraníš ty mříže!“ „Jasně! Koukej, vezmu tohle a tamto a udělám toto a hotovo...“ „Hustý!!!!“ Tak a jsem venku. „Dělej, Jime, zdrhneme dřív, než si toho někdo všimne.“ „Tak jo, ale kudy?“ „Tudy“ a ukázal na schody za mnou. „Ale dej pozor, hodně to klouže a zapomněl jsem ti říct, že

jsem uprostřed jezera, takže se musíme dostat na hradby a skočit do vody.“ „Co? Vždyť je to nejmíň sedm metrů.“

Jack se na mě otočil a pochopil jsem, že musím. „Tři, dva, jedna, skáčem!“ Brr, ta voda je ale ledová. Proč by taky ne, když je listopad.

„Ve vodě jsem něco zahlédl,“ řekl Jack. Sáhl do vody a vytáhl malou narezavělou truhličku.

„No jasně, je zamčená. To vyřešíme doma.“

Konečně doma, pomyslel jsem si a shodil jsem ze sebe mokré oblečení. To je lepší, zapálím v krbu a bude dobře. Jack zatím stihl otevřít truhličku a našel v ní jen starou mapu. „No nic, uvidíme, jestli to k něčemu bude.“ Jack byl zklamaný, myslel si, že tam bude nějaká zlatka. „Počkej, to je mapa nějakého ostrova a tady uprostřed je zakreslený poklad.“

Byl jsem překvapený. Těšil jsem se...

„Jíme, vstávej! Zase přijdeš pozdě do školy.“ Nade mnou stála mamka. „Co, co se děje, já chci poklad. Mami, ty všechno

zkazíš, mohli jsme být bohatí. Ach jo, byl to jen sen...“

Šimon Váňa, 5.B

Cesta do hlubin

Dneska vám budu vyprávět o tom, že když jsem byl u moře, objevil jsem poklad světa.

A začíná to tím, že jsme nastoupili do našeho krásného a naleštěného auta, které bylo samozřejmě půjčené, protože do našeho malého auta bychom se všichni nevešli. Ale to sem teď nepatří, vraťme se k příběhu. Nastoupili jsme a jedeme, ale mám v sobě divný pocit, jako bych tam něco zapomněl. Ale tenhle pocit ve mně vládl jenom chvíli, protože ve mně byl i druhý pocit, který mi říkal, že se strašně těším. A proto jsem radši usnul, abych to měl rychle za sebou. Příští den jsem se vzbudil v šest hodin ráno a pořádně jsem zívnu. A jeli jsme ještě tři hodiny, až jsme dorazili k hradu. Moje sestra ještě spala. Já, brácha a mamka jsme se šli podívat na ten hrad. Když jsme přišli k bráně, zjistili jsme, že je zavřená. Ale já jsem tam někoho viděl a najednou se mi v kapse objevil malý fialový kámen, který vypadal jako trojúhelník. Chtěl jsem to říct mamce, ale nešlo to, bylo to, jako kdyby mi někdo zalepil pusou izolepou, takže jsem celou cestu nemluvil. Jeli jsme ještě další tři hodiny.

A když jsme dojeli na místo, vyložili jsme kufry a šli jsme si zaplavat do moře. Vzal jsem si s sebou brýle a šnorchl. Jdu do vody, pořádně se nadechnu a potápím se, plavu hloub a hloub, až najednou uvidím krásnou a velkou lasturu. Sáhnu pro ni, ale ona se uhne. Zastaví se a otvírá se a zavírá rychle za sebou. Vypadá to, jako by se mi smála. Tak po ní sáhnu znovu, ona se zase uhne a pak se zahrabe do písku. Najednou se zem začne chvět a přede mnou se objeví nápis z menších lastur. V duchu čtu: „Všechno žere, všechno se v něm ztrácí, stromy, květy, zvířata i ptáci, hryže kov i pláty z oceli, tvrdý kámen na prach

semele, města rozvalí a krále skolí, vysokánské hory svrhne do údolí.“ Rychle přemýšlím, zřejmě je to hádanka. Mozek se mi vaří, i voda se tím horkem otepluje. A v pravou chvíli, když voda měla snad sto stupňů, jsem si v duchu řekl, že by to mohl být čas.

V tu chvíli se pode mnou začal propadat písek a já padám a padám. Při tom pádu vidím tři velké létající kameny, které vypadají stejně jako ten fialový, co mám na ubytovně. Spadl jsem na pláž s palmami, ale nic se mi nestalo. V jedné ruce se mi objeví ten malý fialový kámen a v druhé zelený kámen stejného tvaru. V tu ránu slyším, jak někdo říká: „Ten zelený je za uhádnutí hádanky.“ Vstanu a jen tak se procházím. „Kde jsem?“ říkám si. Pak mě napadne, že jsem se propadl někam mezi nebe a zemi. Potom slyším zvláštní zvuk, ale v duchu mu rozumím: „Haka rulu badr.“ Otočím se a vidím za sebou nějaké tvory, které nedokážu rozpoznat. Leknu se a raději rychle utíkám. Vtom kde se vzala, tu se vzala dýka s dírou v držadle, u které ležel modrý kámen. Vzal jsem všechny tři kameny a vložil je do té díry. Uviděl jsem záblesk a ten zvuk zmizel. Otočím se a už za mnou nikdo není. Koukám na to s otevřenou pusou, oči skoro pět centimetrů z důlků, a hlasitě zařvu: „EPIC!!!“ Pak se přede mnou zjeví ten člověk z hradu. „Největší poklad světa jménem Dýka Brýka teď patří tobě. Použij její moc, aby ses dostal zpátky domů,“ říká mi ten muž. „A jak to mám udělat?“ ptám se. „To už se dozvíš sám,“ slyším odpověď tichého hlasu. Muž najednou zmizel, jako by se po něm země slehla. Zkusím namířit dýkou na ty velké kameny ve vzduchu nade mnou, ale nic se nestane. Když tu se před mnou objeví ti divní tvorové. Teď již dokážu rozpoznat jejich podobu. Jsou to lidé s velkými krabími klepety. Ukážu směrem na ně Dýkou Brýkou a oni se vypaří.

Z písku ale vyleze třikrát větší krabí muž, znovu zkusím použít dýku a z ní vyšlehne fialový blesk a zasáhne ho do jeho obrovského klepeta, blesk se odrazí nahoru a zasáhne ty velké kameny. Ty se roztočily

a postupně zrychlovaly. Krabí muž se už rozpřahuje, ale já se najednou přesunu do naší ubytovny. Všichni spí, a proto také zalehnu.

Šimon Váňa, 5.B

Mravenci

Začalo to tím, že jsme, tedy já s tátou, šli do zverimexu koupit rybičky.

Uviděl jsem tam mraveniště. Od té doby jsem přemlouval mamku, aby mi dovolila chovat doma mravence. Stále mi říkala: „Ne!“ Tak jsem ji přestal přemlouvat až do doby, kdy jsme byli na přednášce o životě mravenců ve Sladovně. Byli tam mravenci v krásných přírodně vyhlížejících mraveništích. Všechno začalo nanovo s tím, že pan přednášející nám ochotně dal

na sebe kontakt, kdybychom se rozhodli chovat mravence a že nám se vším pomůže.

Nakonec mamka podlehla, napsala pánovi a domluvila se s ním na společném vykutání mraveniště do ytongu. Vybral jsem si španělský druh mravence Messor Barbarus.

A tak budu mít mravenčí královnu k Vánocům!

Václav Kučina, 5.B

Divokej Tyl

Jednou jsem brzy ráno přišla do školy. Převlékala jsem se u skříněk a najednou bylo slyšet bouchání dveří skříněk. Nikoho jsem tam ale neviděla. Jak jsem šla řadou skříněk, zaslechla jsem tiché škrábání. Když jsem se pořádně zaposlouchala, všimla jsem si, že vychází z jedné skřínky. Trhnutím jsem ji otevřela, protože na ní nebyl zámek. Počítala jsem s tím, že tam bude nanejvýš myší rodinka. Ale tohle bylo něco nezapomenutelného: Ve skřínce se choulilo malé chlupaté cosi s velkými

zuby a drápy. Vyskočilo mi to na hlavu a já začala vriskat, jako by mě na nože brali. Pak to seskočilo a utíkalo do chodby.

Když jsem se vzpamatovala z toho obrovského šoku, začala jsem tu příšernou věc pronásledovat. Ještě jsem zahlédla, jak mizí v koši s BIO odpadem.

Už jsem ho potom nikdy neviděla.

Tereza Melská a Nikola Svobodová, 5. A

Divokej Tyl

Jednou, když jsme konečně nezapomněly na parlament, ve škole nikdo nebyl. Bylo tam ticho jako na hřbitově. Trochu jsme se bály. Najednou se zavřely dveře. Začaly jsme se klepat. Opatrně jsme šly ke dveřím a otevřely jsme je. Nikdo tam nebyl. Najednou jsme viděly rychlý záblesk. Nezbylo tam nic jiného, než chuchvalec vousů a malá loužička krve. Verča vykřikla: „Padáme ven!“ Sotva jsme otevřely dveře, zase ten rychlý záblesk.

Obě jsme hlasitě vykřikly: „Pomoc!“ Byl dva metry vysoký, plešatý a zarostlý vousy. Neměl prsty a měl vypíchnuté oči. Všimly jsme si, že mu z ruky teče krev. Hlubokým hlasem promluvil: „Jsem divoký Tyl - duch. Objevují se vždy při malém záblesku. Když nikomu neřeknete, že existuji, tak vás nechám na živu.“ Pak zmizel, a jestli ho ještě nikdo neobjevil, tak tu žije dodnes.

V. Fikejzová a E. Polášková, 5. A

Sněhulák

Sněhulák jede po svahu,
má velikou odvahu.

To to jede, to to sviští,
kluci, holky na něj piští.

Sněhuláku, svez nás taky,
je nás tady dětí mraky.

Veronika Pecínová, 2. B

Sněhulák, Kateřina Zemanová, 6. B

Poříčí v létě

V Poříčí je Márlík

a taky dvakrát králík.

Stará se o nás babička,
přijede i mamka Agička.

Do lesa zajde dědeček,
přinese nám hříbeček.

Pohládíme Natálku
a plácneme mouchu kousalku.

Támhle běží Vilmička,
za ní bílá kočička.

Svítlí na nás sluníčko,
občas sprchne maličko.

Natálka Vávrová, 2. B

Zprávy ze školního parlamentu

„Život dětem“

Už podruhé se naše škola zapojuje do charitativní akce společnosti „Život dětem“

(<http://www.zivotdetem.cz/>).

Členové školního parlamentu prodávají drobné dárkové předměty s logem tohoto občanského sdružení.

Celá prodejní akce už začala na školní vánoční slavnosti, kdy se rozsvěcel vánoční strom.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

Děkujeme Vám všem, kteří jste již zakoupením drobného dárečku přispěli na uzdravování péče o dlouhodobě nemocné děti.

Vánoční soutěž o nejkrásnější výzdobu třídy

Hodnotili jsme originalitu, nápad, pestrost, ruční výrobu.

A jak to dopadlo? Hodnocení bylo moc moc těžké. Všechny třídy, které se zapojily do soutěže, byly krásné. Vánoční atmosféra vykukovala ze všech koutů. Nakonec jsme přece jen vybrali několik vítězů.

1. místo 1.C a 2.C 7.A
2. místo 1.D 7.C
3. místo 4.D a 5.A 6.B a 7. B

Rekonstrukce tělocvičen

Tornáda

Sbírejte TORNÁDA!!!
Stále běží sběrová akce tornád. Za každé odevzdané vypsané tornádo věnuje společnost Centropen částku 0, 10 Kč na KONTO BARIÉRY.
Nejúspěšnější třída této celorepublikové soutěže získá odměnu!!!
Vypsaná tornáda můžete přinášet do kabinetu ČJ a FJ.

Školní parlament

Nové prvky kolem školy

Piškvorky

Ve středu 6. listopadu proběhlo ve Strakonických oblastní kolo v PIŠKVORKÁCH

Konkurence byla obrovská, nejen v počtu zúčastněných týmů, ale i ve věku a zkušenostech soupeřů.

Přesto byli naši piškvorkám velice šikovní, jeden náš tým se dokonce probjoval až do užšího kola.

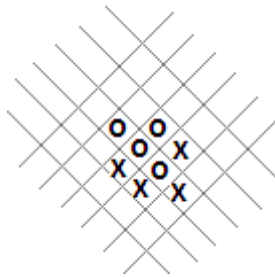
MARTIN ŠIMKO, 9. A

MARTIN PIPEK, 9. A

HONZA VOKATÝ, 9. A

MARTIN HUMPÁL, 9. C

LÁĎA BAKOŠ, 9. C

ADÉLA STARÁ, 8. B

MATĚJ ŠÁLEK, 8. B

TOMÁŠ NECUDA, 8. B

PAVEL DOBEŠ, 8. B

FILIP REBEKA, 8. B

RICHARD SLANEC, 8. B

TOMÁŠ JAROŠ, 8. B

MICHAL JAHODA, 8. C

MARKÉTA BEZOUŠKOVÁ, 8. C

MARTIN TREJLA, 9. C

Něco pro zasmání

První den na lyžařském výcviku varuje instruktor mládež: „Můžete být ti nejlepší lyžaři, ale co když vám někdo v rychlosti skočí pod nohy?“

Ozve se Pepíček: „Když mi někdo skočí pod nohy, tak si vezmu snowboard a přeskočím ho!“

Učitel v hodině fyziky: „Tělesa se teplem roztahují a zimou zkracují. Uveďte příklad.“

Pepíček: „Například prázdniny. Ty jsou zrovna v létě delší a v zimě kratší!“

Matka budí syna: „Vstávej, chlapče, nebo přijdeš pozdě do školy!“

„Žádný strachy, mami,“ zamžourá mladík, „škola je otevřená celý den!“

Pepíček se probudí s výkřikem: „Příšerné!“

„Co se stalo?“ ptá se ho máma.

„Zdalo se mi, že hoří škola.“

„To byl jen sen.“

„No právě!“

„Proč mi lžeš, Pepíčku?“ ptá se učitelka.

„Víš, co se stane z dětí, které lžou?“

„Politici nebo poslanci, paní učitelko.“

„Pepo, dnes mi volala tvá třídní učitelka a stěžovala si na tvé chování ve škole.“

„Tati, to lhala. Dneska jsem tam vůbec nebyl.“

„Jirko, jdi k mapě a najdi nám na ní Ameriku.“

„Tady je.“

„A děti, víte, kdo objevil Ameriku?“

„Jirka!“H.

Kříž, 7. C

Víčka pro Mirečka

... a zase pomáháme. Tentokrát malému tříletému Mirečkovi z Písku. Trpí vzácným onemocněním - CHARGE syndrom. Rodiče potřebují nasbírat 9 tun víček, aby mohli svému synovi pořídit speciálně upravený vozík a další kompenzační pomůcky, které mu usnadní život.

Víčka vybíráme průběžně do krabic rozmístěných po školních chodbách. Pokud máte doma větší sbírku, vybereme vše v lednu 2014.

Moc děkujeme za pomoc.

Víčka pro Mirečka

Prosím všechny přátele, známé a hodné lidi, kteří rádi pomohou, o pomoc se sbíráním víček pro našeho těžce postiženého nevidomého syna Mirečka, který trpí vzácným onemocněním CHARGE syndrom .

Za výtěžek z prodeje bychom Mirečkovi rádi pořídili kompenzační pomůcky, které by mu zkvalitnily a usnadnily život.

Víčka, prosím, přinášejte nebo posílejte na adresu :

Andrea Košťálová, Harantova 1974, Písek 39701. Tel. kontakt 739332151

Pokud nemůžete, rádi si pro ně přijdeme.

Víčka, která

vybíráme

Materiál	Příměrná kód	Čísloý kód
Polyethylentereftalát	PET	1
Vysokohustotní (nevidomí) polyetylen	HDPE	2
Polyvinylchlorid	PVC	3
Nizkokustotní (nevidomí) polyetylen	LDPE	4
Polypropylen	PP	5
Polystyren	PS	6
Ostatní		7

Za každou pomoc předem moc a moc děkuji, Mirečkovo maminka Andrea

Chytré hlavičky

Tak to jsme my – říkáme si chytré hlavičky. Letošní školní rok se scházíme každé pondělí. Zatím je nás 11 nadšenců z prvního stupně. Nejhojněji jsou zastoupeny první třídy.

Od začátku školního roku jsme se sešli čtyřikrát. Za tu dobu jsme vyřešili několik logických chytáků a křížovek. Vyzkoušeli

jsme si různé deskové hry – jako např. Ducha, Barvínka, Zámecké schody, Safari, Ubongo atd.

Zorganizovali jsme si interní turnaj v piškvorkách, který vyhrála Hana Jarošová ze 3.B. Přemýšlení nás baví, je to zábava.

Jana Mohňanská, vedoucí kroužku

Bystré hlavičky**Přidání čísla**

Dokážete najít takové číslo, aby po sečtení s číslem 170 a číslem 30 byl vzájemný podíl součtů 3?

$$170 + X = Y$$

$$30 + X = Z$$

$$Y : Z = 3$$

Hotelové klíče

Vrátný vede osm hostů do jejich hotelových pokojů č. 1 až 8. Naneštěstí nejsou klíče označeny a vrátný zamíchal jejich pořadí. Jaký je nejvyšší počet pokusů, které musí vrátný metodou pokus – omyl udělat, aby otevřel všechny dveře?

Zdroj: Ivan Moscovich: Velká kniha hlavolamů

Řešení:

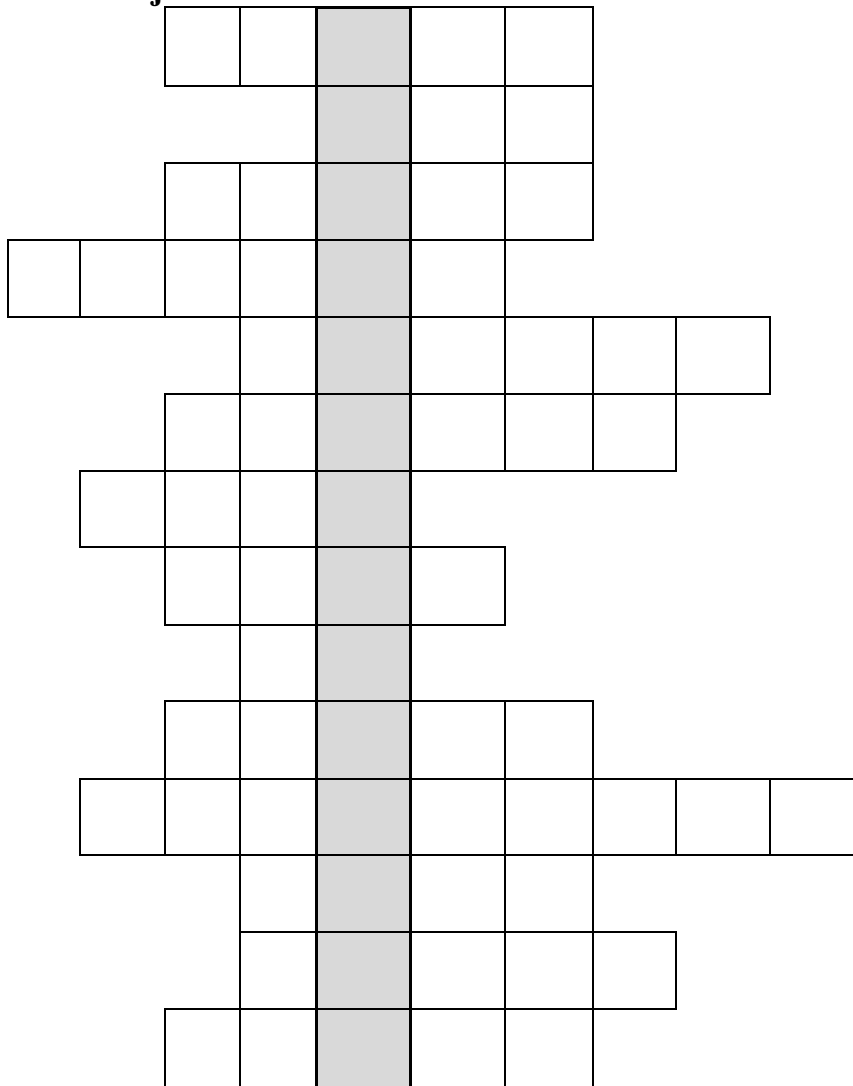
Přidání čísla

K oběma číslům přičtete 40.

Hotelové klíče

$$8 + 7 + 6 + 5 + 4 + 3 + 2 + 1 = 36 \text{ pokojů}$$

Křížovka s tajenkou

Rumcajsovo město

Zpěvačka Farná

Město

Naše nejvyšší hora

Český světec

Část republiky

Česká řeka

Národní strom

Evropská unie

Kamarád králíka Boba

Královský hrad

Národní nápoj

Naše automobilka

Hlavní město

K.Kukalová 6. B

Písmenkové rébusy

Písmenkové rébusy je název pro nové hlavolamy, které se na stránkách Tyláčka budou objevovat. Na prvním z nich vysvětlím jeho luštění.

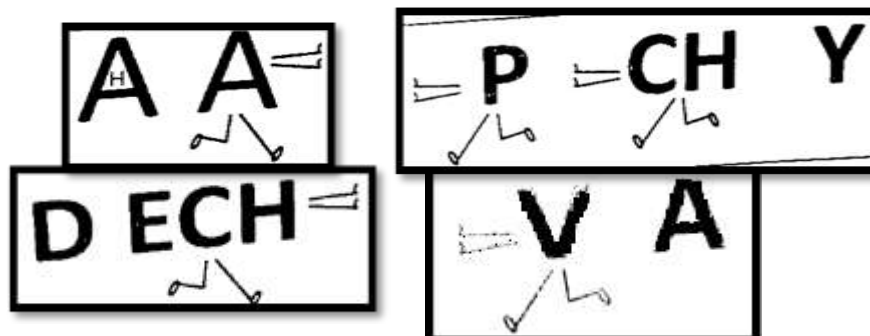
Písmenko **B** (*běží, utíká, nebo co chcete*) od **LÁK** → Bod

LÁK → **BODLÁK**

Do písmenek v rébusu tedy vždy jen dosadíte předložku nebo spojku, u těžších rébusů případně přemístíte skupinu písmen.

V tomto Tyláčku jsou ale zatím jen ty lehčí.

Tady jsou některé z nich:

Honza Kříž, 7. C

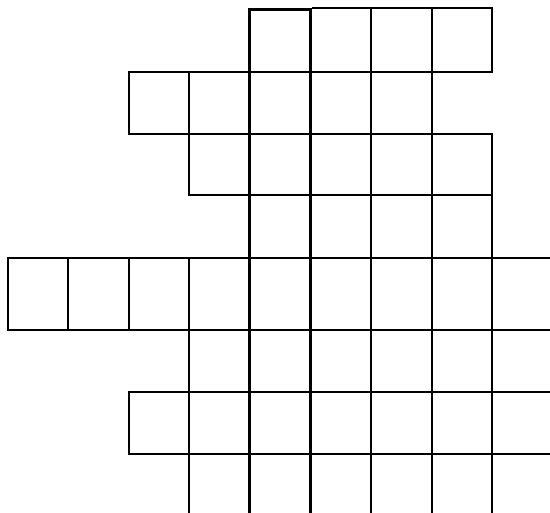
Skrývačky - ptáci

1. Nevím nic o relativitě času.
2. Velká německá automobilka ohlásila výrobu nového automobilu.
3. To nemohu sama vyřešit!
4. I móda telefonů má své trendy.
5. Něco se muselo stát!
6. Vyber největší jádro z doneseného jablka.
7. S jako Stanislav.

(1. orel, 2. káně, 3. husa, 4. datel, 5. emu, 6. drozd, 7. kos)

L. Lecjaksová

Křížovka NJ

STROM

POKLAD

OREL

KACHNA

ZVÍŘECÍ

CHLUPY

SLUNCE

ODPOČÍVADLO

NÁDOBÍ

Emilie Chlistovská, 7. B

OSMISMĚRKA

K	V	I	O	L	A	K	L	Á	R	A	U	Z
A	L	E	N	A	N	A	Z	U	Z	D	J	J
T	I	K	Á	J	A	I	V	A	I	A	I	U
E	L	M	A	R	I	E	A	Š	T	M	N	L
Ř	I	A	D	A	N	A	N	N	A	A	D	I
I	A	D	N	A	D	M	E	Š	B	B	Ř	E
N	N	I	I	É	A	Í	T	B	A	Í	I	A
A	A	T	L	A	Z	Š	A	Á	Z	E	Š	D
Š	N	A	N	L	O	A	E	R	E	I	K	A
Á	E	D	I	N	E	L	L	A	R	C	E	L
R	Ž	S	Á	R	A	L	S	Á	E	U	C	I
K	K	A	P	O	L	E	N	A	T	L	I	M
A	A	N	E	L	A	G	Á	B	I	N	A	S

Adéla Kracíková, 5.C

Co je lunt, kakabus nebo oukropeček?

Připomínky typu „Jez, jsi hubený jak lunt!“ „Netvař se jak kakabus!“ „Sedíš tu jak oukropeček.“ jsi už nejspíš slyšel třeba od rodičů, četl v knížce nebo viděl ve filmu. Víš ale, co některá starší česká slova znamenají? Možná budeš překvapený. Zkus si tipnout jejich význam – trumfni spolužáka! Správné odpovědi najdete pod kvízem.

1. Nemít ani vindru

- a) okousaná kůrka chleba
- b) haléř, vídeňský peníz
- c) slangově zlámaná grešle

2. Hubený jako lunt

- a) knot, doutnák
- b) proutek
- c) chudák, bezdomovec

3. Blbý jako štoudev

- a) motyka
- b) tykev
- c) nádoba s vodou, kád'

4. Natahovat moldánky (začínat plakat)

- a) hrací skříňka
- b) rozvrzané hodiny
- c) dudy, pastýřská píšťala

5. Nemít šajn

- a) ponětí, tušení
- b) rozum
- c) světlo

6. Běhat jako čamrda

- a) sluha
- b) knoflík s připevněnou osičkou, káča
- c) potřeštěnec

7. Hloupý jako motovidlo

- a) naviják
- b) zamotané nitě
- c) hustá ovesná kaše

8. Mračit se / tvářit se jako kakabus

- a) pojízdný záchod podobný autobusu
- b) arabský pokrm černé barvy
- c) „začazený“ hrnec na vaření

9. Sedět jako oukropeček

- a) řídká vodová polévka
- b) zmoklý ptáček
- c) hromádka krup

10. Zkroucený jako paragraf

- a) svitek, pergamen
- b) značka
- c) staré navlhlé spisy

11. Koukat jako bazilišek

- a) lišák
- b) vlkodlak
- c) ještěr, bájný netvor

12. Jít s křížkem po funusu

- a) zádušní mše
- b) pohřeb
- c) hřbitov

Nápověda:

Správné odpovědi: 1 b, 2 a, 3 c, 4 c, 5 a, 6 b, 7 a, 8 c, 9 a, 10 b, 11 c, 12 b

(něm)

Fit bludiště aneb jak na zdravý životní styl

Zájem o výživu, která představuje nosný pilíř zdravého životního stylu, v posledních letech neobyčejně stoupá. Důvodem jsou špatné potravní zvyklosti vedoucí k řadě onemocnění. Komenský kdysi řekl, že více lidí hyne přílišným jídlem nežli nedostatkem. Významná česká kuchařka Bohumila Jermářová napsala před stopadesáti lety ve své knize: Lépe jest zdraví podporovati a tužiti bedlivým chozením na čerstvé povětrí, u zdravých lidí stačí vystříhati se soli, koření, lihovin a stravy jednostranné. Recept na zdravý životní styl by tedy mohl být jednoduchý: vyvážená pestrá a pravidelná strava, dostatek pohybu, dostatek spánku a pozitivní myšlení. Bohužel pro řadu lidí není jednoduché se tímto řídit a nevhodná strava, přejídání a nedostatečný pohyb vedou k nadváze i řadě jiných chorob. Podle aktuálních údajů (Evropské výběrové šetření o zdravotním stavu v ČR) má hmotnost nad hranici normální hmotnosti 54 % dospělé české populace a 9 % trpí obezitou. Dle údajů VZP obezita a nadváha postihují v České republice více než 20% dětí. Národní zpráva o zdraví a životním stylu dětí z roku 2010 ukazuje, že např. 36% (36 dětí ze sta) 11 letých chlapců stráví u počítače více jak 4 hodiny denně.

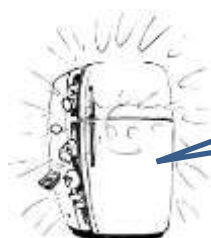
Každá doba řeší nějaké nebezpečí, dříve se potýkali s morem či hladověním, později s válkou, ještě později s nesvobodou a nynější

doba se potýká s následky hojnosti potravy a nedostatečného pohybu.

Utváření stravovacích návyků u dětí ovlivňují již od prvopočátku rodiče. Protože se děti učí v předškolním věku hlavně nápodobou, je důležité, jaké potravní zvyklosti se v rodině praktikují. Jaká je úloha školy? Žáci se setkávají s výživou ve školních osnovách v předmětech Člověk a jeho svět a Člověk a zdraví. Správnou výživu v praxi reprezentuje školní jídelna. Školní jídelna na naší škole má jídelníček pestrý i chutný, přiměřeně kalorický i cenově dostupný. Škola je také zapojena do projektu Ovoce a zelenina do škol. Na škole vznikl Fitminitym, který by chtěl informace o zdravém životním stylu doplnit a sloužit tak i jako prevence dětské obezity. Úkolem Fitminitymu je dětem poradit, co je rozumné pojídat, v jakém množství, jak jídlo připravovat a uchovávat, jaké informace můžeme najít na obalech potravin, jak se některé potraviny vyrábějí a některé si zkusit připravit. Chtěli bychom to dělat v přijatelné formě, protože potrava by neměla být „jenom zdravá“, jídlem bychom měli pohládit naše smysly a uspokojit naše pocity. Fitminitym bude připravovat rubriku do Tyláčka, bude mít svoji nástěnku s nejrůznějšími tipy a zajímavostmi, a zřídí schránku pro vaše dotazy. Budeme rádi za každé aktivní děti i rodiče. Vždyť výchova dětí ke zdraví je nejlepší investice do bezproblémové budoucnosti.

Mějme na mysli 3P

Dnešní doba přináší hojnost všeho, tedy i jídla. Nabídka potravin v supermarketech je velmi pestrá a často lidé váhají, co si vybrat. Vyzkoušet tohle nebo tamto nebo raději oboje. Nákupní košíky se plní a naše lednice také. Kdo se neřídí zásadami správné stravy a nebude jíst **pestře, pravidelně a přiměřeně (3P)**, nemusí za čas vypadat zdravě.

Víc hambáčů už
nesnesuuu!

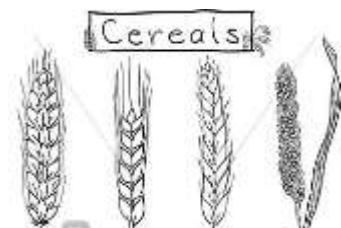

Pokud doplníme správnou stravu dostatečnou dávkou pohybu, našemu tělu i duši se bude dařit dobře. Někdy stačí jen maličkost, použít namísto výtahu schodiště, vystoupit o jednu zastávku dříve, o přestávce si udělat 30 dřepů atp.

Obezita byla v dobách našich prababiček spíše výjimkou. Tehdy se nevědělo nic o bílkovinách, vitamínech a minerálních látkách, a přesto se lidé stravovali správně a lépe než dnes. Jedli to, co si v daném ročním období stihli vypěstovat, posbírat a uchovat. Základem stravy našich prababiček byly obilniny a pokrmy z nich vyrobené. Obilí a luštěniny ale tvořily hlavní součást stravy celá tisíciletí. Objevily se v mladší době kamenné, která je kolébkou zemědělství. Lidé se množili a sběr semen a lov divokých zvířat již na jejich obživu nestačil. Začali proto traviny kultivovat a brzy vypěstovali obilí

Cereálie

kroupy nebo vločky. Tyto výrobky se stávají základem pro výrobu dalších potravin jako je pečivo, těstoviny, müsli apod.

Co jsou to cereálie?

Cereálie je módní vyjádření pro obilovinu (obilninu). U nás se pěstuje hlavně pšenice, žito, ječmen, oves a kukuřice, méně pohanka, proso a amarant. Do obilovin patří i rýže, která se pěstuje hlavně v Asii (Čína, Indie, Vietnam). Obilky můžeme přeměnit v nejrůznější výrobky jako jsou mouky hladké, polohrubé, hrubé, chlebové, celozrnné, krupice,

Jak přeměníme obilné zrno v celozrnný rohlík?

Zvířata dokáží zrno pojmít v syrovém stavu, ale my lidé ho musíme dále zpracovat. Obilí se ve mlýně vyčistí od příměsí plevelů a kamínků. Zrno se nakropí, obilka se otevře na protisměrně otáčejících se válcích a vnitřek obilky se vymílá (drtí) na různé mouky. Mouky, ve kterých se objeví podstatná část původního zrna (až 90%), se nazývají celozrnné. Celozrnné mouky jsou pro naše tělo hodnotnější, protože díky zbytkům obalů zrna obsahují více vlákniny, vitamínů a minerálů. Jejich nevýhodou je, že hůře kynou. Bílé mouky neobsahují žádné obaly a jsou jen z vnitřní části zrna (40% z původního zrna). Pečivo z nich zadělané dobře kyne a pak je hodně objemné. Když si vedle sebe vysypeme mouku celozrnnou a bílou, rozdíl je viditelný pouhým okem. V celozrnné jsou vidět hnědé částičky z obalové vrstvy -vláknina, která není úplně stravitelná a díky ní nemáme tak rychle hlad. Z bílé mouky se peče bílé pečivo (rohlíky, housky, bagety, piškoty, sušenky, koláče) a z celozrnné mouky se peče celozrnné neboli tmavé pečivo (graham rohlík, celozrnný rohlík). Ale pozor! Neplést pojem cereální a celozrnný. Cereální rohlík se může jmenovat i ten nejobyčejnější z bílé mouky. Tmavé pečivo by mělo být součástí našeho jídelníčku. Od věku náctiletých až po dospělé by mělo tmavé pečivo převažovat nad bílým.

Víte, co je to skýva chleba?

Historie chleba sahá až 4 tis.let př.n.l., kdy ho Egypťané pekli ve formě dnešního pita chlebu (známý ve spojení s gyrosem). Dnešní chléb se zadělává z mouky v převaze pšeničné a žitné, z kvasu, vody a soli. Kvas způsobuje to, že se nám zadělané těsto začne nafukovat (kynout), bez nakynutí by byl chleba tvrdou plackou. Kynout začne díky tomu, že kvasinky z kvasu uvolňují do těsta plyny. Nakynutý chléb se upeče v peci a po vychladnutí si můžeme zakrojit skývu (krajíc) chleba. Až si půjdete koupit chléb, dejte přednost častěji čerstvému žitnému chlebu a někdy zkuste i ten celozrnný.

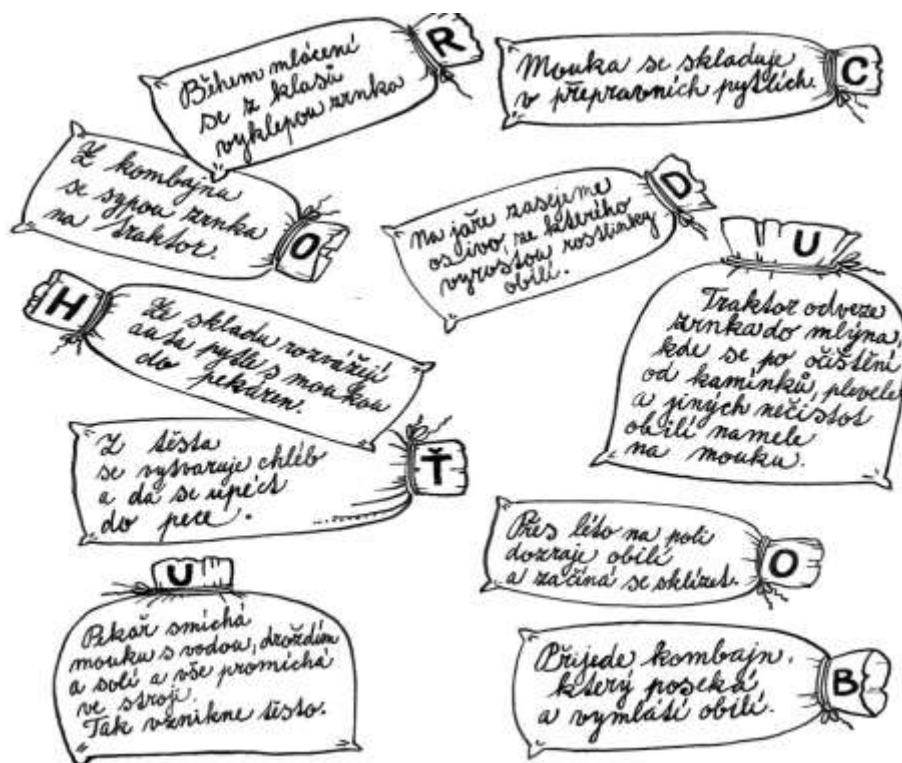
Zdravější recepty

Každý recept se stane zdravějším a méně kalorickým, pokud zaměníte alespoň část bílé mouky za celozrnnou nebo vločky. Na naší vývěsce najdete recepty. Připravte si svoje müsli.

Soutěžíme

Soutěžní úkol pro 1.stupeň

Víte, co všechno je nutné udělat, než si pochutnáte na čerstvém, křupavém krajíci? Ke každému pytli napište číslici od 1 do 10 podle toho, jak by měly jít úkoly při výrobě chleba správně za sebou. Poté napište podle čísel, která jste pytlům přiřadili, písmenka postupně na dolní řádek a přečtěte si tajenku

Soutěžní úkol pro 2.stupeň

Přiřaďte ke druhu obilí správný popisek (písmeno). Získáte tajenku.

žito	oves E ₁	rýže	ječmen	kukuřice	proso	pohanka	amarant
------	------------------------	------	--------	----------	-------	---------	---------

E₃ pro své výživné vlastnosti byl Aztéky oslavován jako potrava bojovníků

C starší český název pro tuto obilovinu je rež, používá se k výrobě chleba, perníků, melty, alkoholu atd.

L loupáním se získávají jáhly, je vhodné pro lidi s alergií na lepek

E₂ jeden z nejstarších druhů obilí pěstovaného člověkem

I obsahuje rutin, který zvyšuje pevnost a pružnost našich cév

Á z hlediska obsahu živin a minerálních látek jeden z nejchudších druhů obilnin

R nejstravitelnější druh obilí

E₁ obilí s nejvyšším obsahem tuku, při jehož vaření se uvolňuje sliz, který má hojivé účinky na žaludeční a střevní sliznici

Tři vylosované správné odpovědi z 1. i 2.stupně označené jménem a třídou se mohou těšit na odměnu.

Odpovědi házejte do naší schránky. Na vývěsce se můžete dočíst další zajímavosti.

Tip na pěkný jarní mlynářský výlet – Hoslovický vodní mlýn

Tento nejstarší a jedinečně dochovaný vodní mlýn v Čechách najdete nedaleko od Strakonice. Poslední mlynáři bratři Harantové odmítli z politických důvodů veškerý pokrok a díky tomu můžeme vidět mlýn, tak jak jej znali obyvatelé Hoslovic po staletí. 12.4. 2014 proběhne ve mlýně ukázka řemesel spojených s příchodem jara.

1.Hledáme pomocnou ruku z řad rodičů i žáků, kteří nám pomohou nápadem, kresleným vtípem, zajímavou zkušeností atd.

2.Hledáme vhodný název, slogan a logo pro náš tým. Zatím je ve hře Fitminitym jako název a „Jíme s rozumem, na zemi dlouho pobudem.“ Jako slogan. Máte lepší návrh?

Váš Fitminitym

Fun with English words

butter (máslo)+ *fly* (moucha, létat) = *butterfly* (_____)
fire (ohně) + *fly* = *firefly* (_____)
dragon (drak) + *fly* = *dragonfly* (_____)
screw (šroub) + *driver* (řidič) = *screwdriver* (_____)
merry (veselý) + *go* (jet) + *round* (dokola) = *merry-go-round* (_____)

Solution: (šroubovák, motýl, kolotoč, světluška, vážka)

Tongue Twisters

Try saying these tongue twisters as fast as you can! If you are not sure about how to say (pronounce) it use translate.google.cz. Have fun! 😊

woodchuck (svišť)

*How much wood could a woodchuck chuck
If a woodchuck could chuck wood?*

*Peter Piper picked a peck of pickled peppers.
Did Peter Piper pick a peck of pickled peppers?
If Peter Piper Picked a peck of pickled peppers,
Where's the peck of pickled peppers Peter Piper picked?*

Soutěž IT SLOT

V pátek 8. listopadu 2013 se uskutečnilo školní kolo celorepublikové počítačové soutěže IT SLOT. Soutěže se zúčastnilo 17 žáků 8. a 9. tříd naší školy a více než 2000 žáků z celé republiky. Soutěž probíhá online, u PC každý žák vyplňuje test - 25 otázek z oblasti informatiky, správná odpověď jeden bod. V případě rovnosti bodů rozhoduje čas vyplnění. V tabulce pětice nejúspěšnějších z Tylovky.

Pořadí v ZŠ Tylova	Pořadí v ČR	Jméno	Počet bodů
1.	80.	Bakoš Ladislav	18
2.	104.	Necuda Tomáš	18
3.	117.	Papežová Dáša	18
4.	180.	Šimko Martin	17
5.	181.	Pavliček Václav	17

Petr Pavelka

Weihnachtsrätsel

Najděte následující slovíčka a zbylá písmena utvoří tajenku:

e Weihnachten, r Karpfen, r Engel, s Geschenk, r Kartoffelsalat, e Kerze, r Stern, s Christkind, r Weihnachtsbaum, s Weihnachtslied, s Weihnachtsgebäck

M	U	A	B	S	T	CH	A	N	H	I	E	W	T
F	W	R	O	E	H	L	I	C	D	H	E	W	A
E	E	W	I	H	N	A	K	C	N	H	T	E	L
N	I	N	E	H	C	S	E	G	I	U	N	D	A
E	H	I	N	I	E	N	R	G	K	U	T	E	S
N	N	R	U	T	H	S	Z	C	T	H	I	N	L
K	A	R	P	F	E	N	E	D	S	A	S	N	E
E	CH	U	E	J	E	A	A	H	I	N	R	!	F
W	T	E	L	C	P	H	E	C	R	R	G	E	F
S	S	C	H	E	P	N	K	E	H	E	H	L	O
A	L	T	T	E	I	S	T	D	C	T	U	E	T
U	I	N	T	E	R	R	D	E	M	S	E	G	R
W	E	E	I	H	K	N	A	C	H	T	S	N	A
B	D	A	U	M	?	T	S	CH	U	E	S	E	K

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Informace o projektu Střední průmyslové školy Písek

SPŠ Písek realizuje projekt, v rámci kterého žáci devátých tříd navštíví ve třech dnech dílny SPŠ a v několika modulech. Jedná se např. elektrotechnika, výpočetní technika, multimédia, robotika či automatizace se seznamují s činnostmi, které je případně čekají při studiu na této škole.

Workshopy se uskutečnily ve dnech 7. 11. a 6. 12. 2013, v pondělí 13. 1. 2014 se pak v rámci projektu konala exkurze do firmy Rohde & Schwarz Czech Republic, Vimperk. Celého projektu se zúčastnilo více než 25 devátáků Tylovky. Jedná se o velmi zajímavou aktivitu.

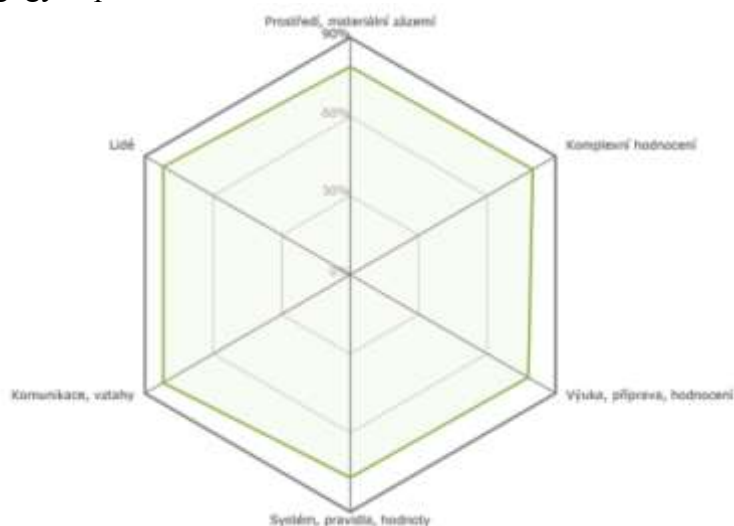
Petr Pavelka

Klima školy – dotazník pro rodiče

V prosinci 2013 jsem požádal všechny žáky, rodiče a kolegy o vyplnění dotazníků, které mapují činnost školy za poslední tři roky a nahlížení všech výše jmenovaných na klima ve škole. Rodičům školy byl v období 25. 10. 2013 – 20. 12.2013 zadán dotazník, který byl vytvořen webovou aplikací na stránkách www.proskoly.cz. Účast byla dobrovolná.

Celkem bylo získáno 59 odpovědí z celkového počtu 685 žáků (musíme vzít v úvahu, že někteří rodiče nemají přístup k internetu, mnoho rodin má ve škole více dětí, pak odpověď pravděpodobně zadávali pouze jednou, a že většina rodičů je se školou velmi spokojena – jak ostatně ukázal dotazník – pak nemají potřebu věci hodnotit), což je cca 9% rodičů. Z celkového počtu 29 tříd odpověděl alespoň 1 rodič u 26 tříd, což činí cca 90% pokrytí všech tříd (nevyužil ani jeden rodič ze tříd 9.A, 9.C, 8.C). Nejvíce rodičů (5) odpovědělo v 2.B a v 5.C.

Tímto bych chtěl všem rodičům, kteří si našli ten čas, poděkovat za spolupráci a poskytnutí důležité zpětné vazby. Detailní rozbor všech kladů a záporů poslouží v následném období jako návod na udržení případně zlepšení klimatu školy. Výsledky dotazníku pro žáky a pro pedagogy si přečtete v dalších číslech.

Celkový graf

Přehled dle kategorií [%]	Rozhodně souhlasím	Spíše souhlasím	Nevím	Spíše nesouhlasím	Rozhodně nesouhlasím	Výsledné hodnocení
Prostředí, materiální zázemí	41,1	44,8	5,5	7,1	1,6	79,2 %
Lidé	50,2	33,0	13,7	3,1	0	82,6 %
Komunikace, vztahy	51,3	34,2	7,8	6,2	0,6	82,3 %
Systém, pravidla, hodnoty	41,3	37,8	13,7	5,7	1,5	77,9 %
Výuka, příprava, hodnocení	38,5	43,0	11,6	5,9	1,1	78,0 %
Komplexní hodnocení	48,6	40,7	0,6	5,6	4,5	80,8 %
Celkem	44,7	38,7	9,8	5,6	1,1	80,1 %

Nejlépe hodnocené otázky	Kategorie	Hodnocení
Učitelé a vedení školy ke mně při jednáních přistupují jako k rovnocennému partnerovi.	Komunikace, vztahy	91 %
Třídní učitel(-ka) mého dítěte plní dobře svou úlohu.	Lidé	90 %
Jestliže se s učitelem na něčem ohledně mého dítěte domluví, dohodu dodrží.	Lidé	90 %

Přehled dle otázek [%]	Rozhodně souhlasím	Spíše souhlasím	Nevím	Spíše nesouhlasím	Rozhodně nesouhlasím	Výsledné hodnocení
Žáci mají možnost dostat se k potřebným vzdělávacím materiálům kdykoliv je potřebují. (školní knihovna, internet,...)	52,5	35,6	5,1	6,8	0	83,5 %
Škola je udržována čistá a v dobrém stavu.	45,8	45,8	3,4	5,1	0	83,1 %
Školní budova má vhodné prostory a uspořádání učeben pro vzdělávání dětí.	37,3	47,5	5,1	8,5	1,7	77,5 %
Škola a její zázemí nabízí dostatek místa pro pohyb a odpočinkové aktivity.	45,8	49,2	1,7	3,4	0	84,3 %
Jednotlivé učebny jsou hezky a prakticky vybavené, je vidět, že o jejich úpravu se někdo stará.	42,4	44,1	10,2	3,4	0	81,4 %
Ve školní jídelně se děti dobře naobědvají.	39,0	52,5	5,1	1,7	1,7	81,4 %
Škola je dobře vybavena moderními počítači, projektoři, interaktivními tabulemi a další technikou.	47,5	35,6	10,2	3,4	3,4	80,1 %
Škola má vhodné prostory pro převlékání žáků (šatny).	30,5	44,1	1,7	16,9	6,8	68,6 %
Učitelé mají při výuce k dispozici dostatek pomůcek, které žákům pomáhají lépe pochopit probírané téma.	39,0	40,7	15,3	5,1	0	78,4 %
Učebnice, které mají žáci k dispozici ze školy, jsou v dobrém stavu.	28,8	47,5	3,4	15,3	5,1	69,9 %
Škola je hezky vyzdobená a veselá.	59,3	39,0	1,7	0	0	89,4 %
Školní areál je bezpečným místem.	25,4	55,9	3,4	15,3	0	72,9 %
Učitelé mají radost, když se mému dítěti ve škole daří.	55,9	40,7	3,4	0	0	88,1 %
Je vidět, že učitelé práce s dětmi baví.	35,6	45,8	11,9	6,8	0	77,5 %
Jestliže se s učitelem na něčem ohledně mého dítěte domluvím, dohodu dodrží.	71,2	23,7	1,7	3,4	0	90,7 %
Vážím si učitelů mého dítěte.	64,4	30,5	3,4	1,7	0	89,4 %
Odborné znalosti učitelů jsou výborné, opravdu rozumí tomu, co učí.	35,6	35,6	27,1	1,7	0	76,3 %
Třídní učitel(-ka) mého dítěte plní dobře svou úlohu.	76,3	15,3	3,4	5,1	0	90,7 %
V učitelském sboru je někdo, na koho se mohu obrátit s žádostí o radu nebo s osobním problémem mého dítěte.	67,8	25,4	5,1	1,7	0	89,8 %
Nepedagogičtí pracovníci pracují dobře a ve prospěch žáků.	39,0	44,1	13,6	3,4	0	79,7 %
Vedení školy a učitelé spolupracují tak, aby se škola rozvíjela a zlepšovala.	42,4	42,4	15,3	0	0	81,8 %
Učitelé na této škole umí učit.	45,8	39,0	11,9	3,4	0	81,8 %
Učitelé školy jsou dobrá parta.	18,6	20,3	54,2	6,8	0	62,7 %
Škola pořádá dostatek akcí určených i pro rodiče (trhy, výlety, sportovní dny, divadelní představení,...).	50,8	44,1	1,7	3,4	0	85,6 %
Když jsem ve škole s něčím nespokojen(-a), s důvěrou se mohu obrátit na vedení školy.	54,2	32,2	6,8	6,8	0	83,5 %

Současná podoba komunikace učitelů a rodičů (telefon, e-mail, třídní schůzky, konzultace, ...) mi vyhovuje.	69,5	25,4	0	3,4	1,7	89,4 %
Mé dítě má s učiteli dobrý vztah.	52,5	37,3	5,1	3,4	1,7	83,9 %
S učiteli mám dobré vztahy, rád se s nimi setkám i při mimoškolních akcích.	47,5	39,0	6,8	6,8	0	81,8 %
Učitelé na této škole dobře spolupracují, vzájemně si pomáhají.	18,6	28,8	49,2	3,4	0	65,7 %
Školní webové stránky jsou přehledné a aktuální.	44,1	42,4	3,4	10,2	0	80,1 %
Spolužáci mezi sebou mají dobré vztahy, navzájem si pomáhají.	20,3	47,5	8,5	20,3	3,4	65,3 %
Když mé dítě něčemu při výuce nerozumí, může se bez obav přihlásit a zeptat.	54,2	35,6	3,4	6,8	0	84,3 %
Učitelé a vedení školy ke mně při jednáních přistupují jako k rovnocennému partnerovi.	72,9	22,0	1,7	3,4	0	91,1 %
Školní časopis Tyláček je vhodným informačním zdrojem a rád/a si jej vždy přečtu.	66,1	27,1	6,8	0	0	89,8 %
Podoba žákovské knížky nám vyhovuje.	64,4	28,8	0	6,8	0	87,7 %
Pravidla chování žáků ve škole jsou správně nastavená.	42,4	47,5	5,1	5,1	0	81,8 %
Pokud dostane mé dítě ve škole trest, je spravedlivý a stanovený na základě porušení dohodnutých pravidel.	47,5	25,4	20,3	5,1	1,7	78,0 %
Pokud mé dítě s učitelem nesouhlasí, může své názory vyjádřit otevřeně.	32,2	32,2	18,6	11,9	5,1	68,6 %
Ve škole je mé dítě ochráněno před sociopatogenními vlivy (šikana, drogy, kriminalita).	22,0	40,7	20,3	15,3	1,7	66,5 %
Škola pomáhá žákům rozvíjet svá nadání (umělecké, sportovní, ...).	61,0	33,9	5,1	0	0	89,0 %
Když se objeví výchovný problém, má škola jasné postupy k jeho řešení.	33,9	35,6	20,3	8,5	1,7	72,9 %
Všem žákům ve třídě je věnována stejná pozornost, ať se jedná o úspěšné žáky nebo žáky, kterým učení zrovna moc nejde.	28,8	44,1	22,0	3,4	1,7	73,7 %
Při hodnocení školní práce je mé dítě hodnoceno/známkováno podle jasných pravidel.	52,5	40,7	5,1	1,7	0	86,0 %
Jsem informován nejen v případě problému, ale i v případě, že se dítěti ve škole opravdu daří nebo se velmi dobře chová.	47,5	39,0	1,7	8,5	3,4	79,7 %
Žáci mají možnost si svou práci hodnotit sami nebo se spolužáky navzájem.	35,6	33,9	25,4	3,4	1,7	74,6 %
V Desateru pravidel vzájemného chování jsou vhodně shrnuta pravidla vzájemného chování ve škole.	50,8	42,4	6,8	0	0	86,0 %
Rozumím pravidlům hodnocení prospěchu mého dítěte.	54,2	44,1	0	1,7	0	87,7 %
Mé dítě nemá strach před zkoušením nebo testem. Když se mu nepovede, ví, že má možnost si špatné hodnocení opravit.	30,5	55,9	6,8	6,8	0	77,5 %
Ve škole se žáci učí stále nové věci, spojené s aktuálním děním.	33,9	47,5	11,9	6,8	0	77,1 %
Škola respektuje názory rodičů na zařazení volitelných předmětů, kurzů apod.	30,5	42,4	27,1	0	0	75,8 %

Ve vyučování řeší žáci zajímavé problémy, učí se různými metodami.	33,9	44,1	18,6	3,4	0	77,1 %
Učitelé respektují individuální tempo žáků při školní práci.	28,8	49,2	15,3	5,1	1,7	74,6 %
Domácí úkoly dostávají děti v takovém množství, aby měly dost času na své záliby a odpočinek.	62,7	25,4	3,4	5,1	3,4	84,7 %
Ve škole se žáci učí věci použitelné v praxi.	32,2	52,5	6,8	8,5	0	77,1 %
Žáci jsou učiteli vedeni k získávání informací i z jiných zdrojů než z učebnic nebo ze sešitů (knížky, časopisy, internet, ...).	45,8	40,7	5,1	8,5	0	80,9 %
Při učení v hodinách žáci často spolupracují ve skupinkách, neposlouchají pouze výklad učitele.	39,0	25,4	28,8	6,8	0	74,2 %
Domácí úkoly jsou zajímavé a zadávané tak, aby rozvíjely myšlení žáků.	32,2	45,8	3,4	11,9	6,8	71,2 %
Celkově jsem se školou spokojený.	54,2	40,7	0	5,1	0	86,0 %
Naši školu bych doporučil ostatním rodičům a jejich dětem.	57,6	37,3	1,7	0	3,4	86,4 %
Moje dítě se do školy těší.	33,9	44,1	0	11,9	10,2	69,9 %

Největší předností školy je:

- osoba vzdělaného a pracovitého pana ředitele dobrý kolektiv učitelů každý si ve škole najde něco, co ho baví a co ho rozvíjí
- dobré zázemí, dobré vedení
- spokojenost s třídním vyučující
- pěkné prostředí a kvalitní a vstřícní učitelé
- postoje a přístup ředitele školy i jednotlivých pedagogů, dravý duch
- Výborná komunikace třídní učitelky Milady Uhlíkové a mne jako rodiče, individuální přístup k dětem s poruchami učení, skvělá spolupráce
- blízkost bydliště, množství volnočasových aktivit
- ochota pracovat s dětmi na jejich vzdělání.
- všestrannost
- když do ní člověk vejde, cítí domácí atmosféru.
- prozatím nedokážu posoudit
- stravování, výborná kuchyně
- technická vybavení
- vaří tam dobré obědy
- komunikace s rodiči
- líbí se mi vztahy učitelů k dětem, komunikace mezi školou a rodiči.
- sportovní vyžití
- výborná dostupnost z místa bydliště, výborný přístup třídního učitele (pí. Reinišová)
- je blízko centra města a má moc hezká a nová školní sportovní hřiště.
- areál školy je ve vnitrobloku, děti mají příjemné prostředí bez aut.
- stále se rozvíjí
- moje dcera je v 1.A, s paní učitelkou jsme naprosto spokojeni, dcera chodí do školy ráda, těší se do školy, svoji paní učitelku má moc ráda, největší předností školy je podle mého názoru přístup vyučujících pedagogů k žákům, u prvňáčků na tom hodně záleží.
- zlepšení nadání mého dítěte
- přátelská atmosféra
- otevřenost a dobrý přístup k názorům rodičů i žáků; výzdoba chodeb i tříd; některé detaily školy (jako např. zrcadla v šatnách); lokalita
- interaktivní tabule, celkem moderní vybavení jako například dveře na čip
- přístup k dětem a rodičům, bohatá nabídka kroužků a aktivit
- dostupnost
- MÁ VÍCE VCHODU KE ŠKOLE, JE PĚKNĚ ZRENOVOVANÁ.**
- demokracie, pestré aktivity, projekty, kamarádský přístup většiny učitelů, prezentace práce dětí v kroužcích-výstavy, trhy, výchova k ekologii-pěstítelemský pozemek, třídění odpadu, kvalitní výuka ve většině předmětů, obětavost a ochota většiny učitelů

Co není úplně ideální:

1. Naplněná kapacita školy – šatny, skříňky, třídy, družiny

To je samozřejmě pravda. O naši školu je veliký zájem (navíc vrcholí populační křivka zapisovaných žáků do škol obecně), máme z toho velikou radost a je to z větší části výsledek práce všech pedagogů, na druhou stranu přináší velké počty žáků tato provozní omezení. Je s tím prostě nutno počítat a snažit se věci organizovat tak, aby byl provoz co nejplynulejší. Ideální to v těchto počtech nebude nikdy.

2. Stáří hygienického zařízení

Další věc, na které se pracuje. V létě 2014 bude zrekonstruován hlavní rozvod vody, v letech 2015 a 2016 se postupně dostane na opravy kanalizace a rozvodů vody na 2. a na 1. stupni.

3. Nevhodné chování některých žáků, malá účinnost nápravných opatření

Chování žáků ve škole je odrazem celkového chování ve společnosti. To můžeme ovlivnit všichni. My se snažíme pracovat se všemi dětmi konstruktivně tímto směrem, zařazujeme osobnostní a sociální výchovu, věnujeme se etické výchově a já se snažím o nulovou toleranci k sociálně problémovým jevům typu šikana, záškoláctví, nerespektování školního řádu apod. Také jdeme svým chováním příkladem. Jiné cesty není.

Na závěr mi dovoluete malé shrnutí. Spokojenost rodičů se školou je výrazně nadprůměrná. Vedení školy i všichni pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci si toho velmi váží. V rámci pedagogické rady a provozních porad budou všichni seznámeni s výsledky a budou přijata opatření k nápravě negativních skutečností. Zjištěné údaje budou podkladem pro vytvoření plánu práce a vize na období 2014-2016.

Mgr. Pavel Koc, ředitel školy

T y l á č e k – čtvrtletník žáků, rodičů a učitelů ZŠ J. K. Tyla Písek

Vedení redakce: Eva Laksarová, Radomíra Němcová

Grafická úprava a počítačová sazba: Petr Pavelka, Tomáš Necuda, Jan Bartůšek

Fotografická spolupráce: Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Anna Reinišová 5. C

Jan Kříž 7. C

Milena Formánková 9. B

Karolína Kukalová 6. B

Gabriela Stojanová 8. A

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří nám tak nezištně a bezejmenně pomáhají, hlavně v hodinách informatiky a výtvarné výchovy. Ale i jinde a jinak.

Obrázek na titulní straně: Nikola Filipi 6. A

Toto číslo bylo předáno do tisku 21. 1. 2014. Počet výtisků 750. Tisk AP Vladimír Teringl – Tiskárna, Tylova ulice (sportovní hala), 397 01 Písek .

Adresa redakce: Tylova 2391, 397 01 Písek, tel: 382215104, e-mail: info@zstylova.cz.

Časopis je ke stažení ve formátu .pdf i na www.zstylova.cz/tylacek

Drobné chyby – redakční šotek Tylda

Foto k článku Svatba v 9.A na straně 15

Foto k článku Rozsvícení vánočního stromu na straně 7

Ukázky nového informačního systému školy

